71STE JAARGANG No. 8944 ZATERDAG 6 FEBRUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

MOLOTOVS VOORSTEL VERWORPEN

Maandag beginnen geheime besprekingen

Berlijn. — De Westelijke ministers hebben gisteren het voorstel van Molotov voor de hereniging van Duitsland verworpen. Dulles, als eerste spreker, was van oordeel, dat de Russische voorstellen neerkomen op uitbreiding van het Sovjet-blok tot de Rijn. Volgens hem is Molotov bevreesd voor werkelijk vrije verkiezingen, omdat de Oostduitsers dan hun communistische bewind weggevaagd zouden zien. Met het oog op de duidelijke kloof tussen de Oostelijke en Westelijke opvattingen inzake Duitsland besloten de ministers terug te keren tot het vraagstuk betreffende communistisch China.

Een Russische woordvoerder deelde mede, dat de ministers Maandag een besloten vergadering zullen houden ter bespreking van maatregelen voor de vermindering van de internationale spanning en het bijeenroepen van een vijfmogendhedenconferentie met Peking-China. Dit punt was het eerste van de door de Sovjet-Unie voorgestelde agenda. Op de bijeenkomst van Maandag zal iedere delegatie slechts uit vier personen, onder wie de tolken, bestaan. Op de gewone zittingen zijn meer dan 100 afgevaardigden aanwezig. Het besluit tot een besloten vergadering werd eenstemmig genomen, nadat enige meningsverschillen waren opgelost.

De bijeenkomst van gisteren werd grotendeels in beslag genomen door de antwoorden van de drie Westelijke ministers op Molotovs voorstellen.

Na Dulles sprak Bidault, die zei, dat de kloof tussen de twee opvattingen niet kan worden overbrugd door de eenvoudige wijzigingen, die Molotov naar zijn zeggen zou overwegen. „Ik zie heel goed in welke voordelen de Sovjet-Unie hoopt te bereiken door een gedeelte van haar troepen enige tientallen kilometers terug te trekken, als zij hierdoor gedaan kan krijgen, dat de geallieerde militaire posities in West-Duitsland worden gedesorganiseerd en de Britse en Amerikaanse troepen Europa verlaten", aldus de Franse minister.

Eden verklaarde, dat de voorstellen van Molotov op drie grondbeginselen met zijn plan botsen. Dit zijn zeer belangrijke beginselen, aldus de Brit, en zolang hij niet bereid is op deze punten ons tegemoet te komen, kan ik weinig vooruitzichten op werkelijke vorderingen zien.

Hierna bepleitte Molotov gedurende drie kwartier zijn voorstellen. Volgens een Britse woordvoerder voegde hij hier nog een punt aan toe, dat neerkomt op de suggestie, dat de vier ministers met de Duitsers tot overeenstemming komen over een tijdslimiet, waar binnen een voorlopige regering voor geheel Duitsland verkiezingen zou moeten uitschrijven.

Volgens een Russische woordvoerder zei Molotov zich tot enige voorlopige opmerkingen te willen beperken. Het parlementaire verkiezingsstelsel zou in Duitsland in vergelijking met het verleden een stap voorwaarts betekenen, doch de huidige parlementaire stelsels waarborgen niet, dat elementen, die ijveren voor vrede en vrijheid van het volk, aan de macht komen. De geschiedenis heeft geleerd, dat zij de wraakzuchtige militaristische en fascistische elementen de kans geven de macht te krijgen, aldus Molotov, die herhaalde, dat het Duitse vredesverdrag gesloten moet worden volgens de overeenkomst van Potsdam.

New York. — In de week per 30 Januari bedroeg de gemiddelde productie van ruwe olie in de Verenigde Staten per dag 6.159.000 vaten tegen 6.428.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

BERLIJN: Slapers, grapjassen en rijmelaars!

Berlijn. — Berlijn beleeft in deze dagen een variatie op: „Het Congres danst". Men zou deze variatie kunnen noemen: „De Conferentie slaapt, grinnikt en maakt rijmpjes".

— Gedurende de vergadering van gisteren, welke vier uur duurde, viel namelijk een van de Amerikaanse afgevaardigden in slaap.

De Franse Hoge Commissaris in Duitsland, François Poncet, die minister Bidault van advies dient, vermaakte zich met het schrijven van een gedicht, dat hij liet circuleren onder zijn collega's.

En Molotov vertelde op een gegeven ogenblik zijn plaatsvervanger, Gromyko, een grap, waarom beiden luid lachten.

LAATSTE NIEUWS

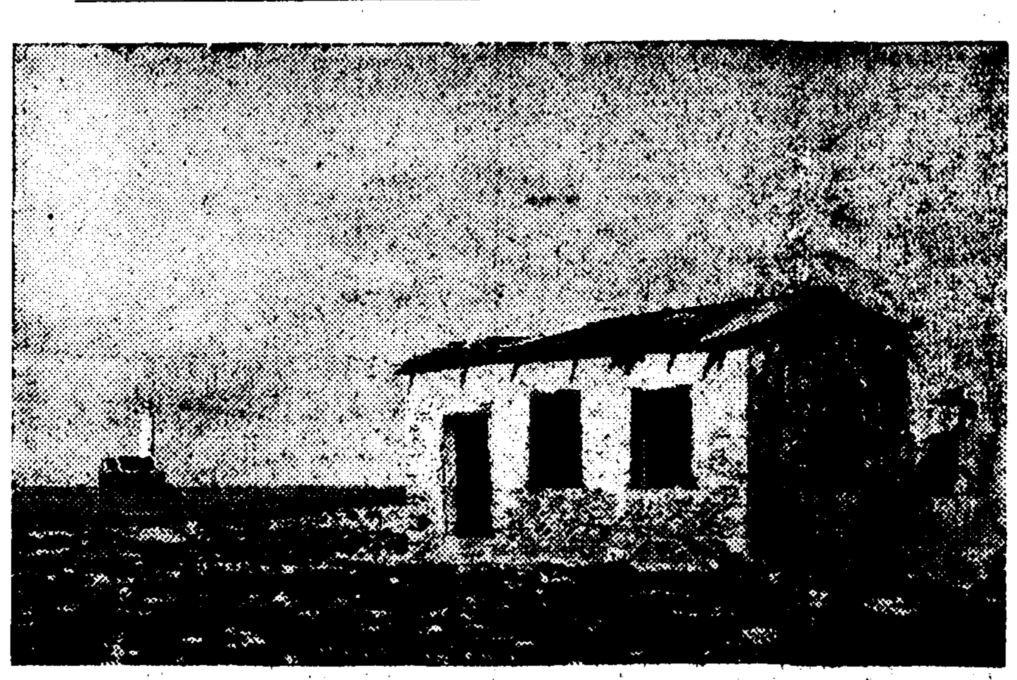
VERBETERING GEZONDHEIDSTOESTAND VAN H. VADER HOUDT AAN

Rome. — In een bulletin van het Vaticaan wordt vandaag meegedeeld, dat de verbetering, die in de gezondheidstoestand van de Paus gisteravond was geconstateerd, zich voortzet. De Heilige Vader besprak vandaag met mgr Giovanni Battista Montini, de pro-staatssecretaris, gedurende een uur aangelegenheden, die de kerk betreffen. Hij bracht de nacht rustig door.

In alle R.K. kerken in Groot-Brittannië zullen morgen en de daaropvolgende dagen speciale gebeden worden gestort voor het herstel van de Paus. Kardinaal Griffin heeft de geestelijkheid verzocht de gelovigen aan te sporen speciaal voor de H. Vader te bidden gedurende zijn ziekte, aldus deelde een woordvoerder vandaag mee.

Recht tot het Hart

— Voorspoed is de toetssteen van het karakter. Er is meer deugd voor nodig dan om tegenspoed te dragen.

Oase voor toeristen

Klein Curacao kent geen problemen

Klein Curacao mag er zich op beroemen het enige eiland te zijn waar menselijk leven is en dat toch alle tevredenheid opbrengt die men overal elders ontbeert. Een eiland vol arcadische rust, zonder verkeersproblemen daar er geen auto's zijn, en zonder politiek gekrakeel van raadsvergaderingen en moties, want er is geen eilandsraad. En toch loopt daar alles gesmeerd en perfect.

Wie zou niet eens kennis willen maken met dit eiland, oase in een wereld van onrust als symbool van vredelievende samenleving?

Om ook dit eiland onder de aandacht te brengen van het z.g. locaal toerisme heeft een dezer dagen de heer Johan Engelhart, eigenaar van het jacht „Efraim", een expeditie georganiseerd alsof het hier blootleggen van een nieuw werelddeel betrof.

Zestien passagiers maakten deze eerste reis mede om het comfort van een gezellige reis en het ondergaan van de sensatie van een zeetocht te combineren met een gezellige ontspanning. Onderweg had men aan niets geen gebrek, koud bier en limonade was aanwezig.

De „Efraim" uitgerust met een 120 PK-diesel voer met halve kracht met de zeilen in de mast en had een rustige vaart, zodat zeeziekte wel een onbekend begrip is.

Het meren aan de rede van het eiland Klein Curacao met zijn rustieke vuurtoren, trouwe wachter van de zee, is een aantrekkelijke onderneming. Het debarkeren geschiedt middels een klein boot, zodat de „Efraim" voor anker gaat. En dit geschiedde onder onder het deskundig toeziend oog van Don Katootje, die bij deze bezigheden een grote dosis van kennis van zaken paart aan onvervalste humor.

Het eiland met zijn bevolking van slechts 15 zielen — twaalf vissers en drie vuurtorenwachters — maakt een vriendelijke indruk. De vegetatie is kaal en arm, bomen zijn er niet te zien, maar het strand is witter dan sneeuw. De zee rondom is een domein voor de onderwater zwemmer, kortom, een dorado voor natuurliefhebbers en ideaal voor gezonde ontspanning. Dat men rekening houdt met toerisme in een nabije toekomst bewijst wel het feit, dat het eiland reeds een bar rijk is, zodat men niet over dorst behoeft te klagen.

Radio Coro zorgde voor goede muziek, kortom, het comfort houdt bij Curacao niet op, doch heeft zich ook op Klein Curacao voortgeplant.

Klein Curacao is een ideaal oord om er eens enkele uren te vertoeven. Het ligt er zo rustig en vredig. Het kent er niet de problemen van de eenrichtingsverkeer. Geen vergaderingen of bioscoopvoorstellingen. Men leeft het leven van elke dag in alle eenvoud en ongestoorde vreugde.

Standpunten naderen elkaar

Paramaribo. — De luchtvaartcommissie van de Kleine Commissie is gisteren tweemaal bijeen geweest, waarna de delegaties afzonderlijk vergaderden. Ook de delegatie-voorzitters kwamen gisteren weer bijeen. Over de resultaten van deze besprekingen wordt de grootste geheimhouding in acht genomen. Intussen lijkt de indruk gewettigd, dat er bepaald geen „crisisstemming" meer heerst, waaruit weer de conclusie kan worden getrokken, dat de standpunten elkaar naderen.

Wanneer een brandweerauto er niet meer op uittrekt om mensen-in-nood hulp te bieden, maar om op eigen houtje te gaan avonturen, dan worden de goede gewoonten van onze beschaafde samenleving overtreden. Dit leidt natuurlijk tot ongelukken, zoals te New Haven in de Amerikaanse staat Connecticut, waar de spuitgasten op een personenauto inreden. Eén persoon kwam bij dit ongeluk om het leven en verscheidenen liepen verwondingen op.

Standbeeld voor Churchill

Londen. — De „Court of the Common Council of the City of Londen" heeft besloten een standbeeld van Churchill te doen plaatsen in de Guild Hall naast andere beroemde figuren uit de Britse geschiedenis. De 47-jarige Oscar Nemon, afkomstig uit Joegoslavië, heeft de opdracht gekregen dit beeld te vervaardigen op driekwart van de ware grootte.

Bedelaar verbrandde zijn loterijbriefje

Oran. — De haast, waarmee Koeider Oeld Moestafa, een beroepsbedelaar uit Oran, een nieuw leven wilde beginnen, is hem duur te staan gekomen. Van zijn armoede had hij voor honderd franc een tiende lot in de Algerijnse loterij gekocht. Bij de trekking kon een vriend, die hij in de arm genomen had, omdat hij zelf niet kan lezen, hem het heugelijke nieuws meedelen, dat op zijn nummer een prijs van vijf millioen franc was gevallen. Dol van vreugde leende de „clochard" direct van een buurman 4.000 franc om zich nieuw in de kleren te steken teneinde goed voor de dag te komen, als hij zijn aandeel van 500.000 franc (ruim NA*f* 2.500) in ontvangst zou gaan nemen. Om aan te tonen, dat hij definitief brak met zijn oude leven, stak hij zijn oude plunje in brand. Te laat kwam hij tot de ontdekking, dat tegelijk met het symbool van zijn oude bestaan ook de sleutel tot het „nieuwe leven", in casu het loterijbriefje, to as was verteerd. Koeider was troosteloos, maar hoe de buurman reageerde, vermeldt de historie niet..

McCarthy gaat verder

Washington. — De commissie voor anti-Amerikaanse activiteit van het Huis van Afgevaardigden heeft in haar jaarlijks rapport aan het Congres voorgesteld het lidmaatschap van de communistische partij automatisch te beschouwen als samenzwering tot omverwerping van de regering. Dit echter pas nadat de bepaling wordt aanvaard, dat de communistische partij een „ondermijnende organisatie" is.

„Reuzenvliegtuig" thans gelicht

Londen. — Men is erin geslaagd het viermotorige vliegtuig „Brittannia", dat aan de oevers van de Severn een noodlanding had gemaakt, uit zijn ongustige positie te brengen. Men heeft gebruik gemaakt van tanks en machtige windassen. Het toestel werd met vlotten gelicht. Buiten het bereik van de vloed zal het toestel gedemonteerd worden.

Geadopteerde kinderen erfgenamen van fabelachtig vermogen

Marysville. — Door adoptie zijn twee jongetjes, die naar wordt gezegd, in arme gezinnen zijn geboren, erfgenamen geworden van de 40.000.000 dollar van het Rockefeller-McCormack vermogen.

De kinderen, wier namen worden geheim gehouden, waren door Mevrouw Muriel Rockefeller McCoramck Hubbard, de kleindochter van de oliemagnaat John D. Rockefeller, geadopteerd.

De adoptie werd goedgekeurd door een raadsheer van het Hooggerechtshof tegen de bezwaren van het Californisch Departement van Sociale Zaken in, dat alleen adoptie door pas gehuwde paren goedkeurt. Mevrouw Rockefeller is weduwe.

Weer regering De Casperi?

Rome. — De Italiaanse christen-democratische, liberale, republikeinse en sociaal-democratische partijen hebben in beginsel overeenstemming bereikt over de basis van een regeringsprogramma, hetgeen het vormen van een regering mogelijk zou maken. De vier centrumpartijen hebben zich verenigd met een voorstel, volgens hetwelk Alcide de Gasperi het premierschap weer op zich zal nemen.

Reeds zeventig doden tengevolge van de koude

Londen. — De kansen, dat binnenkort een einde komt aan de koude golf in West-Europa, nemen toe, doch de dooi wint slechts zeer langzaam veld. De koudperiode heeft reeds aan meer dan zeventig mensen het leven gekost.

Pater Pierre, een gebaarde r.k. priester, die in Parijs een actie organiseert om daklozen onderdak en voedsel te verschaffen, heeft meegedeeld tot dusver 65 millioen franc en honderd ton kleding te hebben ontvangen. Tweeduizend mensen kregen reeds hulp.

Tussen Schaffhausen en het Meer van Constanz pogen arbeiders de Rijn ijsvrij te maken om de turbines van een waterkrachtstation draaiende te houden.

In Oggiono (Noord-Italië) kwamen vier studenten om het leven, toen zij twee kinderen poogden te redden, die door het ijs waren gezakt.

In België zijn twaalf personen tengevolge van de kou overleden.

Klein gesprek tussen Molotov en mevr. Dulles

Berlijn. — „En dit is nu de plaats, waar uw echtgenoot mij zoveel moeilijkheden bezorgt", zei een beminnelijk lachende Molotov gisteren tot mevrouw Foster Dulles, toen hij haar de conferentiezaal in de Russische ambassade toonde.

De Westelijke ministers waren de gast van hun Russische collega, die een uitgelezen gezelschap Sovjet-kunstenaars in de ambassade liet optreden. Tijdens de receptie gaf mevrouw Dulles de wens te kennen de conferentiezaal te zien. „Dat zou mij een grote vreugde zijn", liet Molotov via zijn tolk weten. Toen de Russische minister in de zaal van zijn moeilijkheden had gewaagd, antwoordde mevrouw Dulles: „Ik ben ervan overtuigd, dat u daar best tegen opgewassen bent". Molotov straalde. „Maar vergeet u niet", zei hij nog, „ik ben daar alleen, terwijl zij met hun drieën zijn."

Perón: geen lening in buitenland

Buenos Aires. — President Perón heeft tegenover een Braziliaanse studentendelegatie verklaard, dat in geval van een wereldoorlog een volksstemming zou uitmaken, of Argentinië zich in het conflict zou mengen. Het is zeer wel mogelijk, aldus Perón, dat het volk zich tegen inmenging zal uitspreken.

De president zei verder liever zijn hand af te hakken dan een document voor een lening in het buitenland te tekenen. Een lening zou afbreuk doen aan de onafhankelijkheid. Indien er geld nodig is, zou men harder werken.

Beul van Keizer Maximiliaan overleden

Mexico. — De man, die in 1867 keizer Maximiliaan van Mexico heeft terechtgesteld, is op 114-jarige leeftijd overleden.

De man, sergeant Manuel de la Manuel de la Rosa, was langzamerhand een legendarische figuur in Mexico geworden. Hij verscheen op vele militaire plechtigheden in zijn oude uniform, bedekt met onderscheidingstekens. Hij was de enige overlevende van de Slag bij Puebla tegen de Franse ondermaarschalk Bazaine.

Toestand van Heilige Vader iets verbeterd

Vaticaanstad. — Radio-Rome meldt, dat de toestand van de Paus iets is verbeterd. Hij heeft Vrijdagmiddag zijn neven op bezoek gehad, terwijl later de geneesheer hem bezocht. De Paus staat onder behandeling van een Zwitserse specialist dr Paul Niehans, die de zgn. celtherapie heeft ingevoerd.

Gisteren hadden de artsen moeite met het toedienen van het voedsel. De hik eindigde reeds Dinsdag en heeft negen dagen geduurd. Volgens een onofficieel bericht is de H. Vader niet langer in staat zuiver vloeibaar voedsel tot zich te nemen; hij krijgt daarom versterkende injecties.

Een jaar geleden leed de Paus aan een ernstige griepaanval en in September liep hij een zenuwontsteking op in de rechterschouder.

De huishoudster van de Paus, zuster Pasqualina, heeft een ernstige blessure aan haar enkel opgelopen. Zij leidde ruim dertig jaar de pauselijke huishouding.

Over geheel Italië worden speciale gebeden gestort voor het welzijn van de Paus. Een samenvatting van het medische bulletin van gisteren is, naar verluidt, onmiddellijk telegrafisch toegezonden aan de pauselijke nuntii en andere pauselijke vertegenwoordigers elders om hen in staat te stellen de 1.500 katholieke bisschoppen op de wereld omtrent de toestand van de Paus in te lichten.

Dertig contemplatieve zusters van de eeuwigdurende aanbidding, die slechts van haar spraak gebruik maken bij erediensten in haar kloosterkapel, droegen de vesper op ter herstel van de Paus. Vijf uren lang waren zij onbeweeglijk op de knieën, haar gelaat bedekt door lange witte sluiers, die neervielen over haar hemelsblauwe habijten. Haar heldere stem vermengde zich met het zware gemompel van tientallen ouden van dagen, die zich achter in de kapel hadden verzameld. In vele andere kloosters werden godsdienstoefeningen gehouden. In de wekelijkse uitzending voor de zieken laste radio-Vaticaan een speciaal gebed in tot de Maagd Maria om haar voorspraak te verkrijgen voor „het welzijn van de Paus".

De Amerikaanse vloot van tankschepen

New York. — Het Amerikaanse Instituut voor de Koopvaardij deelt mede, dat op 1 Januari Amerikaanse tankschepen waren opgelegd met een totale tonnage van 926.000 ton of 62% meer dan vorig jaar. De Amerikaanse vloot van tankschepen is thans ongeveer 65% groter dan voor de oorlog. De vloot omvat 442 schepen van particuliere eigenaars met een totale inhoud van bijna 7 millioen ton of 21% van de wereldtankvloot.

Betreuringswaardig misverstand

Ons artikel van gisteren „Berichtgeving met hindernissen" „Nieuws van A.C.J.V.-verslaggever kwam vertraagd door", geeft ons aanleiding tot de volgende opmerkingen:

De gebrekkige wijze, waarop de perscommuniqué's van de A.C.J.V.-vertegenwoordiger op St Maarten aan ons verstrekt werden, is aanleiding geworden tot een misverstand, dat wij betreuren en daarom gaarne uit de weg willen ruimen.

Toen de Voorzitter van de A.C.J.V. ons Maandagochtend jl. telefonisch benaderde over twee telegrammen van St Maarten, die in zijn bezit gekomen waren, verwees hij ons voor de inhoud van het eerste daarvan naar de Maandagochtend-editie van „Today". Het tweede zou hij ons ten spoedigste doen toekomen.

Omdat wij van het eerste telegram geen afschrift ontvangen hadden en dit dus niet konden vergelijken met de tekst van „Today", indentificeerden wij het genoemde „eerste telegram" met het uitgebreid verslag van de A.C.J.V.-vertegenwoordiger, dat deze Today-editie bevatte.

Daar wij door inlichting van andere zijde sinds Zaterdag, daaraan voorafgaande, summier op de hoogte waren van de inhoud van het telegram, dat de stof leverde voor bedoeld Today-artikel, konden wij vaststellen, dat de inhoud er van die van het telegram niet volkomen dekte.

Waar wij op een afschrift van het telegram wachtten, om een verslag te kunnen schrijven, verkeerden wij in de veronderstelling, dat wij hiervoor door de Voorzitter van de A.C.J.V. verwezen werden naar bedoelde „Today"-publicatie.

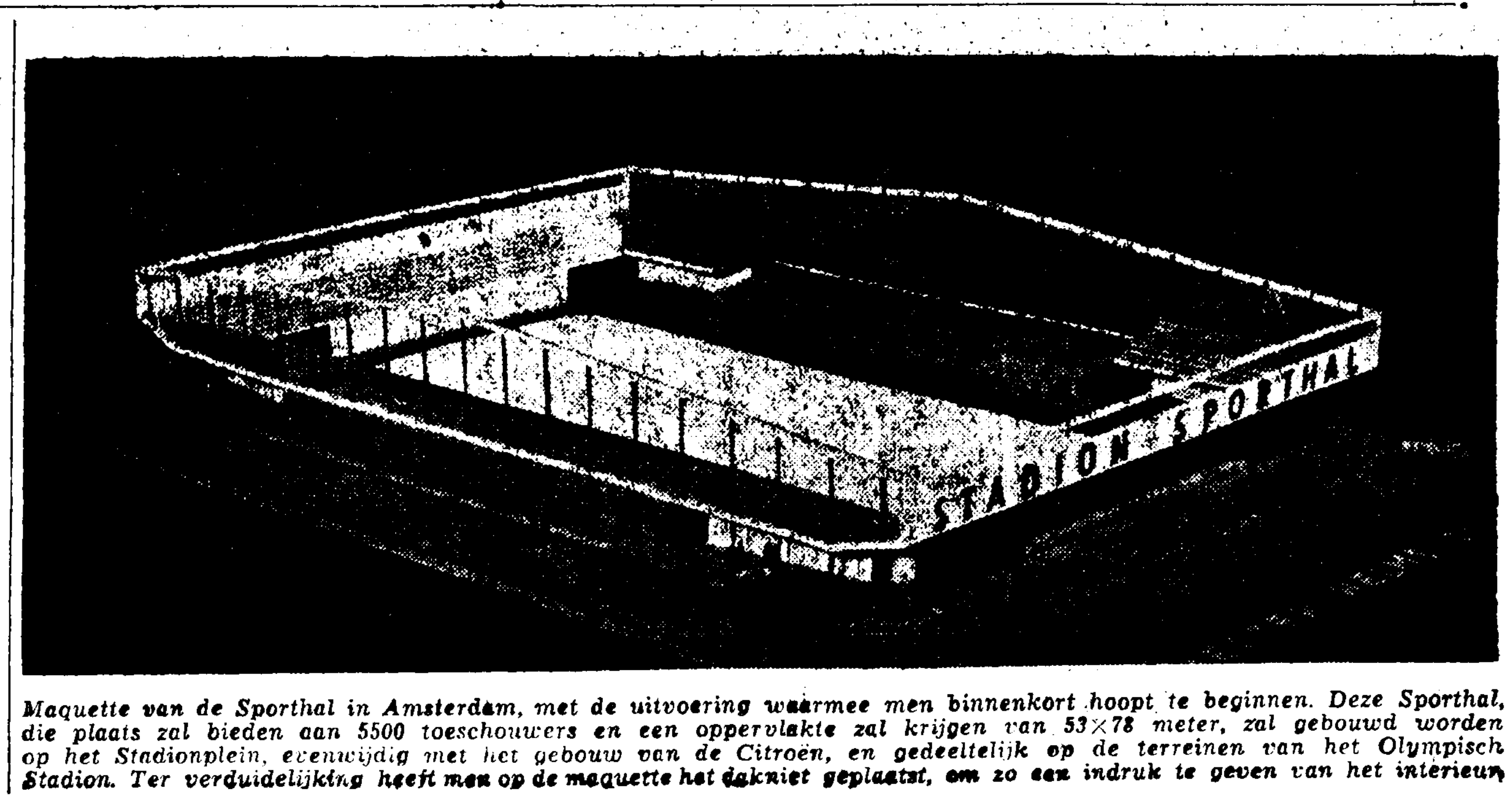
Deze veronderstelling werd aanleiding tot ons artikel van gisteren en dit te meer, daar wij een afschrift van het tweede telegram, waarover de Voorzitter op Maandagochtend sprak en waarvan hij verklaarde, dat hij het sinds Zondagavond in bezit had, eerst Woensdagochtend ontvingen.

Een telefonisch onderhoud met de Voorzitter van de A.C.J.V. bracht echter onder onze aandacht, dat deze met zijn „eerste telegram" niet bedoeld had de overgrote meerderheid van genoemd Today-artikel, doch een achtregelig onderdeel daarvan, waarmede het artikel besluit.

De zeer gebrekkige en onbevredigende wijze, waarop de perscommuniqué's van St Maarten ons verstrekt werden, heeft de sfeer geschapen, waardoor wij de feiten zagen in een licht, dat voor genoemde Voorzitter ongunstig was.

Wij nemen gaarne aan, dat de blaam van beknotting der persvrijheid en censuur op een misverstand berust en zuiveren de Voorzitter-Hoofdredacteur daar diensvolgens van.

Wij blijven het echter betreuren, dat de aansprakelijkheid voor de vergissing mede ligt bij degene, wie, helaas, de blaam onverdiend getroffen heeft.

Maquette van de Sporthal in Amsterdam, met de uitvoering waarmee men binnenkort hoopt te beginnen. Deze Sporthal, die plaats zal bieden aan 5500 toeschouwers en een oppervlakte zal krijgen van 53×78 meter, zal gebouwd worden op het Stadionplein, evenwijdig met het gebouw van de Citroën, en gedeeltelijk op de terreinen van het Olympisch Stadion. Ter verduidelijking heeft men op de maquette het dak niet geplaatst, om zo een indruk te geven van het interieur.

Kamer van Koophandel

K.L.M. bracht Curacao in internationaal centrum

Willemstad. — De verschillende door S. E. L. Maduro & Sons vertegenwoordigde scheepvaartmaatschappijen bleven gedurende 1953 haar respectieve diensten regelmatig onderhouden. De aanvoer van lading voor plaatselijk gebruik liep enigszins terug, terwijl de hoeveelheid behandelde overscheeplading ongeveer gelijk bleef.

„Drempel" van Curacao is vervallen

De omzet van het passagebureau van deze maatschappij vertoonde een lichte stijging. De afdeling „Taber Tours" bleef zich in een groeiende belangstelling verheugen van de zijde van buitenlandse reisbureaux en wordt er meer en meer gebruik gemaakt van haar diensten voor de organisatie van excursies in Curaçao en voor de ontvangst van uit het buitenland aankomende reizigers. Ook van de zijde van het publiek wordt daarvan geleidelijk meer gebruik gemaakt voor het arrangeren van reizen en excursies naar en in het buitenland.

In Augustus 1953 opende de Compahnia Colonial de Navegaçao van Lissabon een geregelde passagiers- en vrachtdienst op Venezuela en Curaçao met het gemoderniseerde stoomschip „SERPA PINTO", groot 8100 BRT, dat Curaçao om de zes weken aanloopt van en naar Portugal. Dit is waarschijnlijk de eerste geregelde Portugese lijndienst die Willemstad in zijn vaarplan heeft opgenomen.

Tegen medio 1953 hervatte ed bekende Japanse Scheepvaartmaatschappij „Nippon Yusen Kaisha" haar vooroorlogse dienst op Curaçao en de moderne vrachtschepen van deze maatschappij lopen thans geregeld onze haven ieder maand aan, komende van Japanse havens op weg naar Havana en de Gulfhavens.

De bekende Italiaanse lijn „Fratelili Brimaldi" moderniseerde haar vloot en onderhoudt thans de dienst met de grondig gemoderniseerde schepen „AURIGA" en de „LUCIANIA", die geregelde afvaarten aanbieden van en naar Italiaanse, Spaanse en Franse (Middellandse Zee) havens.

G.S. Gorsira J.P. Ez.

Het jaar 1953 vertoonde voor de scheepvaart, voor zover het deze firma betreft, een belangrijke teruggang.

Hoewel het totaal aantal behandelde schepen hetzelfde bleef als in 1952, liepen de cijfers voor geloste en geladen lading belangrijk terug.

Vergeleken met de cijfers van 1952, liep de geloste lading terug met 28%, terwijl de geladen lading een teruggang vertoonde van 93%. Deze laatste teruggang werd veroorzaakt door het feit, dat gedurende 1953 geen enkel schip van door haar vertegenwoordigde maatschappijen smeerolie in drums van de CPIM vervoerde. Het vorige jaar werden niet onbelangrijke hoeveelheden smeerolie in drums geladen voor Argentinië.

Andere scheepvaart-agentschappen

Er zijn overwegingen gaande om de Canadese Lijn „Saguenay Terminals Ltd.", waarvan de firma E. & G. Martijn agenten zijn, wederom Curaçao te laten aandoen.

In de vaart van de schepen van de Blue Star Line naar Curaçao, waarvan de N.V. Prospero Baiz & Co. agente is, kwamen geen veranderingen. Deze bleven Curaçao om de vier weken aandoen. De lading, welke uit Engeland werd aangevoerd, was bestemd voor de C.P.I.M., terwijl de doorvoerlading bestemd was voor Venezuela. Ook de „Willemstad" onderhield een geregelde dienst tussen de 6 eilanden. De zeilvaart was beperkt.

Luchtvaart

Gedurende 1953 heeft de luchtvaart de belangen van de Nederlandse Antillen op traditionele wijze gediend. De bestaande intereiland, continentale en intercontinentale luchtverbindingen werden vrijwel allen gehandhaafd; terwijl enkele belangrijke verbindingen werden toegevoegd. Het internationale luchtnet, waarin de Nederlandse Antillen en speciaal Curaçao is opgenomen is thans, onder meer door toevoeging van directe luchtverbindingen met enkele belangrijke midden-Amerikaanse Staten en Mexico, in het Westen, en doortrekking van de Paramaribo-lijn tot Cayenne, in het Oosten, indrukwekkend groot geworden.

Als gevolg van ingebruikname van moderne vliegtuigen van grote capaciteit, zowel op enkele continentale als op de intercontinentale lijnen, is, zonder belangrijke frequentie-toename, de vervoerscapaciteit aanmerkelijk verhoogd.

Het aantal commerciële vliegtuigen dat Curaçao aandeed gedurende 1953, vertoonde in zijn totaliteit weinig verschil met dat van het voorgaande jaar. Het aantal commerciële vliegtuigen, dat zich gedurende het verslagjaar door het luchtverkeerbeveiligingsgebied van de Nederlandse Antillen bewoog en uit dien hoofde door het luchtverkeersbeveiligingsdienst van de Nederlandse Antillen werd beveiligd nam niet onbelangrijk toe. De luchtvaart, direct of indirect verband houdend met de Nederlandse Antillen heeft aan de lange reeks van jaren, waarin zij heeft bewezen, dat luchtvaart „veilige vaart" betekent, wederom een jaar toegevoegd.

De luchthaven Hato

De gedurende 1953 aan het luchthavencomplex aangebrachte verbeteringen bleven zéér beperkt. In dit verband zijn slechts de aanleg van de nieuwe riolering t.b.v. het technisch areaal van de KLM, alsmede vernieuwing van de startbaan-verlichting vermeldenswaard.

De zéér zwakke plek in het luchthavencomplex, t.w. het parkeerplatform behorende tot het technisch areaal der luchthaven, bleef ook gedurende 1953, alle goede plannen ten spijt, een doorn in het oog der luchtvaart.

Met de ombouw van de oude startbaan tot rolbaan werd alsnog geen aanvang gemaakt. Het stationsgebouw verkeert in een toestand van verval. Alles bijeengenomen kan niet worden gezegd, dat gedurende 1953, aan de luchthaven Hato, de „drempel" van het Eilandgebied Curaçao, die aandacht is besteed, die zij uit hoofde van belangrijkheid vereist.

Ten opzichte van voorafgaande jaren geven de hieronder vermelde cijfers betreffende vliegtuigbewegingen een beeld van het luchtverkeer op Hato gedurende 1953.

Als gevolg van wijziging der landingstarieven gedurende 1952, stegen de inkomsten uit het verlenen van deze faciliteiten. De totaal inkomsten uit deze heffing op de luchthaven „Hato" bedroegen ƒ 159.325,71, hetgeen een inkomstenvermeerdering van ƒ 19.155.55 betekent tegenover het voorgaande jaar.

Bovenvermelde inkomsten uit landingsgelden kunnen als volgt worden gesplitst:

K.L.M. ƒ 102.711,46 (v.j. ƒ 98.111,21); P.A.A. ƒ 42.655,25 (v.j. ƒ 39.560.95); L.A.V. ƒ 9.240,— (v.j. ƒ 288,—); B.W.I.A. ƒ 1.230,— (v.j. ƒ 1.344,—); Non-scheduled ƒ 2.859,— (v.j. ƒ 676,—); Sportvliegtuigen ƒ 630,— (v.j. 190,—).

De totaal inkomsten uit heffing parkeergelden op de luchthaven „Hato" bedroegen ƒ 2.068,00.

Deze inkomsten uit parkeergelden kunnen als volgt worden gesplitst:

K.L.M. ƒ 999,50; P.A.A. ƒ 109,10; L.A.V. ƒ 642,80; B.W.I.A. ƒ 15,—; Non-scheduled ƒ 189,50; Sportvliegtuigen ƒ 112,50.

	1951	1852	1953
Aantal op Hato aangekomen passagiers	40.107	42.319	42.628
Aantal van Hato vertrokken passagiers	39.696	41.445	43.103
Aantal transito-passagiers	32.473	25.652	23.358
Aantal landingen waarvoor landingsgelden verschuldigd	4.700	4.583	4.871
Totaal aantal landingen	—	—	7.748

Klinkende lof

Walter Butcher, een rijk, Brits zakenman en een groot bewonderaar van maarschalk Foch, heeft aan de dochters van de maarschalk ieder een bedrag van ongeveer een half millioen gulden nagelaten. In zijn testament zegt Butcher: „Ik heb altijd een diepe bewondering voor maarschalk Foch gehad en ik ben van mening, dat de onschatbare diensten, welke hij niet alleen aan zijn land, maar ook aan Engeland heeft bewezen, nooit voldoende zijn erkend".

Dezer dagen woedde een hevige brand in een voormalige goederenmagazijn aan het Weesperpoortstation te Amsterdam. Het in dit gebouw aanwezige garagebedrijf (J. van Nood) evenals een décor-costuumbergplaats van het Scapinoballet werden volkomen vernietigd.

BORIS SPROCKEL KRIJGT OPLEIDING

Willemstad. Op initiatief van de heer W. O. Carcaud. Vice-President van Frank W. Horner, Ltd., te Montreal, Canada, fabrikanten van de bekende „Horner" pharmaceutische producten, en met volledige steun van de heer Ernesto C. Martijn, Hoofddirecteur van de firma E. &. G. Martijn, die reeds een 14-tal jaren als alleenvertegenwoordigster van genoemde maatschappij op de Nederlandse Antillen optreedt, vertrok enkele dagen geleden per K.L.M. vliegtuig naar Montreal de heer Boris H. Sprockel (broer van de Ondergezaghebber van het eiland Curacao, die verbonden is aan de firma Martijn en belast met de verkoop van de „Horner" producten. De heer Sprockel zal Montreal een speciale cursus volgen onder leiding van deskundigen in de nieuwe moderne fabrieken van Frank W. Horner, Ltd.

Zowel de firma Horner als de firma Martijn en de heer Sprockel wensen wij volledig succes met het genomen initiatief.

AGENT VOOR „THE THREE BAY'S LINE"

Willemstad. — Naar wij vernemen, is als agente voor de nieuw opgerichte Three Bays Line, de firma Curacao Trading Company aangewezen. Zoals wij reeds schreven, is deze nieuwe maatschappij een vrachtdienst in het Caraibisch gebied begonnen met drie vrachtschepen, t.w. m.s. Cotton Bay, Winding Bay en de Ariana. De schepen zijn uitgerust met koel- en vrieskamers en kunnen alle soorten vracht vervoeren. Het eerste schip, de „Cotton Bay" zal a.s. Maandag te Curacao arriveren.

Maria optocht

W'stad. — Het comité ter organisatie van de Maria-fakkeloptocht op Wishi deelt mee, dat fakkels en lampions voor de optocht verkrijgbaar zijn bij de familie de Jongh, Weg naar Welgelegen 95.

Ter voorkoming van misverstand vestigt het comité er de aandacht op, dat de optocht zal plaats hebben — niet op Zondag a.s. — doch op Donderdag 11 Februari d.o.v..

„IK KAN NIET SLAPEN"

Willemstad. — Een dame in de Brandhoffstraat belde in de afgelopen nacht de politie op, daar zij werd wakker gehouden door een hond, die in de Douaneloods was ingesloten en jankte. De politie belde daarop de dienstdoende Douaneambtenaar, doch deze deelde mede, dat hij zonder toestemming van de Inspecteur de loods niet mocht openen. Deshalve moest de hond ingesloten blijven tot de ochtend.

Prachtig initiatief werd beloond

Willemstad. — Gisteravond werd in de Pasangrahan een Bridge-drive georganiseerd, die een zeer goed verloop had en waarop de Heer van de Stam met voldoening kan terugzien. De heer van de Stam heeft namelijk het initiatief genomen voor deze avond, waarvan de opbrengst ten bate van het Gebrekkige Kind werd gesteld. Er waren veel prijzen beschikbaar gesteld door de Curaçaose Handel, hetgeen natuurlijk zeer geapprecieerd werd. De eerste en tweede prijs bestonden uit twee retourbiljetten voor Aruba en twee retourbiljetten naar Bonaire. De eerste werd gewonnen door Kappel-Berend, de tweede door Mr. v.d. Meer-Lemmens. Alle andere medespelers kregen een prijs, niemand ging naar huis zonder een trophee. Dr. Engels hield een kleine toespraak in zijn kwaliteit als vicevoorzitter van het Wit Gele Kruis, waarin hij alle aanwezigen dankte voor hun opkomst en speciaal enige woorden richtte tot de heer van de Stam, die de hartelijke dank namens het Wit Gele Kruis moest ontvangen. Tijdens de drive werden door de heer van de Stam nog croquetten rondgedeeld, een geste die door de medespelers naar waarde werd geschat. De leiding van deze avond berustte bij de heren J. Viervijzel en K. Oosterhout, die mede namens het Wit Gele Kruis door Dr. Engels werd dankgezegd voor de verleende medewerking.

Bij het uitrekenen van de uitslag werd door de aanwezigen nog even Bingo gespeeld, iets wat ook nog geld in het laadje bracht. In totaal kon Fls. 201.50 worden afgedragen.

WEERBERICHT

Max. temp. 30.6 C. (87.0 F.); Min. temp. 23.0 C. (73.4 F.); Gem. 26.5 C. 79.7 F.); Max. wind 17, Min. wind 4, Gem. 10 knopen. Vochtigheid 72%; Helder 9, Licht bew. 14, Bewolkt 1.

ONDER DE INVLOED

Willemstad. — Hedenmorgen omstreeks half twee vond op de hoek De Ruyterkade-Handelskade een klein ongeval plaats, waarbij een personenauto tegen een lichtpaal reed. De bestuurder verkeerde onder de invloed van drank en had bovendien te hard gereden. Hij zelf verklaarde echter, voor een auto te hebben moeten uitwijken. Verder rapporteerde men ons vier lichte aanrijdingen.

Van de Rechtbank

EEN DIEFSTAL WERD MONSTERPROCES

Willemstad. — Een „monsterproces" vond Woensdag jl. plaats, toen liefst 10 dames voor de rechter moesten verschijnen in verband met diefstallen. Onder hen waren 3 winkeljuffrouwen, die zo langzamerhand voor honderden guldens gestolen hadden in zes zaken, t.w. La Confianza, Best, La Corona, Casa Moderna, La Marina en Casa Abady. Het gestolene varieerde van japonnen tot handdoeken toe. Om de artikelen te stelen, kwam bv. een vriendin van de winkeljuffrouwen om zogenaamd een japon te kopen, maar wanneer deze in de paskamer was, verstopte zij een jurk en andere textielartikelen tussen haar kleren, waarna zij zonder iets te kopen de winkel weer verlieten.

Van bedoelde tien personen werd A.F.W. ontslagen van rechtsvervolging, daar tegen haar geen voldoende bewijzen bestonden voor heling. De winkeljuffrouwen S.F.M. en L.J.W. kregen drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar. De derde E.M.S. kreeg twee maanden voorwaardelijk, eveneens met een proeftijd van twee jaar plus een boete van ƒ 75.— voor heling. O.A.R.L. 1 maand onvoorwaardelijk, E.E.D. 1 maand onvoorwaardelijk, A.B. 6 weken onvoorwaardelijk en bij verstek veroordeeld, E.M.D. 14 dgen onvoorwaardelijk, E.B.W. 2 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar, terwijl O.E.D. bij verstek tot 1 maand voorwaardelijk werd veroordeeld. E.E.D. vond, dat zij met een maand onvoorwaardelijk een te hoge straf had gekregen en tekende appèl aan. Natuurlijk werden bij verschillende dames de verzachtende omstandigheden in aanmerking genomen. De motieven van deze diefstallen (en helingen) moeten gezocht worden in de te lage salarissen, die de meisjes uitbetaald kregen. Zo verdiende L.J.W. slechts ƒ 50.—, terwijl zij enig kostwinster is van het gezin met zes kinderen. Daarvan betaalt zij elke maand ƒ. 20.— aan busgeld.

Allerhande artikelen waren meegenomen, o.a. japonnen, jurken, onderjurken, jongenshemdjes en -broekjes, damesrokken, beddelakens en -slopen, handdoeken, ja, zelfs een dameszwempak behoorde tot de teruggevonden artikelen. Met uitzondering van O.A.R.L. hadden alle veroordeelden een blanco strafregister.

CHEQUE VERVALSERS BERECHT

Willemstad. — Voor de rechter in Eerste Aanleg verschenen twee knapen, die werden veroordeeld wegens valsheid in geschrifte, gepleegd in voor omloop bestemd handelspapier. Het zijn W.A.J.d'A. en R.F.P. Laatstgenoemde had een blanco cheque ingevuld, terwijl d'A. de handtekening had geplaatst. Daar d'A. te bekend was bij het bankpersoneel van de H.B.U., liet hij zijn vriend naar binnen gaan om de cheque in te wisselen. Bij het aanbieden hiervan echter kreeg de bankbediende argwaan en bekeek de handtekening nauwkeurig. P. voelde onraad dreigen en maakte zich uit de voeten. De cheque was ingevuld voor een bedrag van ƒ 450.—.

P. hoorde tien maanden gevangenisstraf tegen zich eisen met aftrek, d'A kreeg 7 maanden.

NOG EEN CHEQUE-VERVALSER

Willemstad. — In de zaak van de chequevervalsers van Maduro & Sons, waarover wij reeds schreven, werd Woensdag de laatste dader veroordeeld. Het was E.R.J., die één jaar onvoorwaardelijk kreeg.

Brief van de Bovenwinden

Saba, idylle van rust en vrede

(Speciale ACJV correspondentie)

Wie Saba wil bezoeken, overwege wel, dat dit ten koste kan gaan van een nat pak. Wie daarbij aan boord van een oorlogsschip logeert en minstens drie maal per dag aan wal wil gaan, bedenke, dat hij even zo vele malen de kans loopt zonder een droge draad aan het lichaam de fikse klim naar het schilderachtige plaatsje „The Bottom" te moeten maken. Maar wie boven deze overwegingen liefde voor de natuur en gevoel voor het pitoreske, rustieke en artistieke weet te stellen, die zal geen moment aarzelen dat natte pak op de koop toe te nemen.

Van de gehele Antillen is Saba ongetwijfeld het vreemdsoortigste eiland. Misschien is het dat wel van de gehele wereld. Dat geldt niet alleen voor de structuur — een eenzaam uit zee oprijzende, uitgewerkte vulkaan, aan de buitenzijde kaal, en in het binnenland overdadig groen — maar ook voor de bevolking en haar levenswijze.

Fantasieën

Er zijn mensen, die het voor Saba en de Sabanen maar het beste oordelen als de bewoners naar de andere eilanden worden geëvacueerd. Dat zou de mede-eilands gebieden en het land vele zorgen besparen. Materialistisch gesproken is deze opvatting niet weerlegbaar. Saba kan nu eenmaal niets bieden dat een bron van inkomsten voor het eigen land betekent, men is er al lang blij met de vruchtbare grond, die de bevolking enigszins de mogelijkheid schenkt tot zelfonderhoud. Havenaanleg moeilijkheden maken verdere ondernemingen a priori onmogelijk. Of alleen maar mogelijk in de stoutste fantasieën, waarbij men bijv. de zwavelmijn kan exploreren door bij de mijn een installatie te creëren, die de zwavel vloeibaar maakt en het vandaar in pijpleiding en naar een nieuw te bouwen steiger aan de leizijde van het eiland pompt, met tevens een nieuwe installatie om de vloeibare stof in de schepen te pompen. Bij zulk een fantasie is eigenlijk alleen de aanleg van een steiger misschien te verwezenlijken, omdat men betrekkelijk dicht onder de kust kan komen. Maar ieder die even doordenkt zal begrijpen dat er wel niemand ter wereld zal zijn die de verantwoording voor de economische zijde van een dergelijke fantasie zal willen dragen.

Neen, mogelijkheden heeft dit eiland niet. Maar niettemin zou het onverantwoordelijk zijn de bewoners te doen evacueren. Het is zelfs moeilijk te geloven, dat zij zich weg zouden laten halen, omdat dit nu eenmaal een oord van rust en vrede is, een van de liefste, mooiste en gezondste plekjes die deze verder zo ontwrichtte wereld kent. Zonder al te grote zorgen leeft men er een vreedzaam leven, dat niet rijk is, maar wel gelukkig maakt. Ook hier zijn het familieleden op Curaçao en Aruba, werkzaam bij de olie, die de gezinnen helpen. Ook hier vindt men nog wel een schromelijke verwaarlozing van vruchtbare landerijen en vooral ook van het fruit, met name van de bananen.

Men werkt er wel meer op het land dan bijv. in Sint Maarten, maar niettemin kan het ook voorkomen, dat hoger in de bergen grote bananenwouden onverzorgd liggen en veel van het kostbare ooft verloren gaat.

Als men met dit leven heeft kennis gemaakt, als men deze civilisatie heeft gezien op een eiland, waar de tijd in menig opzicht een eeuw achter is, dan pas begrijpt men goed hoe deze kleine bevolking aan dit plekje verknocht is en er van houdt. Niet omdat het het land der belofte is, maar louter omdat het buiten alles staat, wat de civilisatie overal elders in de wereld aan ongemak en ellende heeft gebracht. Omdat men hier rust en vrede kent, daarmee gelukkig is en gelukkig weet te maken.

CURACAO

Schermen

DE ANTILLIAANSE EQUIPE TEGEN VENEZUELA

Willemstad. — Het officiële Antilliaanse equipe zoals dit door de Technische Commissie van de Antilliaanse Schermbond is vastgesteld, bevat de volgende namen: **Floret dames:** Mej. A. Secrève, Mevr. D. Groot, Mevr. I. Vinck. Reserve: Mevr. L. Engels. **Heren floret:** L.C. Luckman, Ch. M. Boutmy en G.C. Statius Muller. **Heren degen:** L.C. Luckman, J.A. Boutmy en A. Irausquin. **Heren sabel:** L.C. Luckman, J.H. Kromhout en J.A. Boutmy.

Zekerheidshalve vermelden wij nog, dat de wedstrijden in de Gymnastiekzaal te Kamp Suffisant zullen worden verschermd, beide avonden aanvang 20.30, en wel Zaterdagavond floret dames en floret heren, Zondagavond degen en sabel, waarna prijsuitreiking. De wisselbeker werd door de Venezolaanse Regering voor deze jaarlijkse wedstrijden ter beschikking gesteld.

MORGEN WACKER—CURACAO

(Van onze sportverslaggever)

Willemstad. — Morgen is het de dag voor de grote revanche.

Iedereen heeft al zijn mening uitgesproken en ofschoon die zeer uiteenlopend is hpoen wij toch allen op een overwinning voor Curaçao. De voetballers, spelend in het bondselftal, weten wat er van hun verwacht wordt en zullen daarom vanzelfsprekend hun beste beentje voorzetten. Wij hebben echter reeds ons vertrouwen geschonken aan onze jongens en weten dat er Zondagmiddag door hen *gevoetbald* zal worden. Wanneer men dit leest zijn de voetballers waarschijnlijk reeds op Brakkeput ondergebracht, waar zij tot morgenmiddag zullen blijven om de nodige rust te genieten en de laatste wenken te ontvangen.

Voetballers wij wensen U veel succes, heel Curaçao rekent op u!

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 6 in, 7 uit; Tankschepen 10 in, 9 uit; Zeilschepen 9 in, 5 uit; Passagiers landend 4, vertr. 8; doorgaand 343.

Hato: Vliegtuigen 12 in, 16 uit; Passagiers landend 127, vertr. 155, doorgaand 54.

[illegible] been nr Dunedin; **Italia** v La Guaira nr Colon; **Trujillo** van Las Piedras nr Coro; **Coccukku Maru** van Maracaibo nr Pto Cabello; **Lolita** nr La Guaira; **Ino** nr Bonaire; **Willemstad** nr Aruba.

Het K.L.M. vliegtuig, dat Donderdag van Curaçao vertrok, landde hedenochtend om 06.11 uur op Schiphol.

Het K.L.M. vliegtuig, vertrokken Woensdag uit Amsterdam, arriveerde Donderdag om 23.30 uur op Curacao.

's-Gravenhage. — Z.K.H. prins Bernhard is door de regering van Zuid-Afrika uitgenodigd voor een officieel bezoek. Dit bezoek zou eventueel gebracht worden in het najaar, aldus wordt van welingelichte zijde vernomen.

Port Soedan (Egypte). — De Egyptische minister van voorlichting, majoor Salem, heeft te Port Soedan gezegd, dat Egypte bereid is zijn troepen uit de Soedan terug te trekken en wapenen aan de Soedan over te dragen, mits Engeland hetzelfde doet.

Nederlandse vissers in Nieuw-Zeeland

Alhoewel van nature geen liefhebber van vissen — hetgeen ongetwijfeld een ernstig gemis is — gaan wij U iets over deze edele sport vertellen. De aanleiding hiertoe is een gesprek in de tjokvolle wachtkamer van de ICA-hal op Schiphol. Daar zaten de heren W. Mutsaers, J.P. Perez, de KLM-gezagvoerder-visser-schrijver W. van Veenendaal, mr. F. Stutterhein en C. Bos. Te wachten op het vertrek van de machine van de Pan American, die hen naar New York moest brengen. Daar zal de heer Heymans zich bij het gezelschap aansluiten en zo is dan.... de eerste Nederlandse tonijnenvissersploeg voor een internationale wedstrijd compleet.

Ja, daar gingen natuurlijk volgens vaderlandse gewoonte de handen uit elkaar. De tonijnen, waar het om gaat, laten hun lengte echter niet met vissersarmen aanduiden. Daar moet je meer voor bij de witvis, baars, voorn en snoek zijn, vissoorten, waarmee de hele ploeg voornoemd zich van jongsaf aan heeft bezig gehouden.

Maar de tonijnen! Dat is iets heel anders. Daar kom je als loos vissertje bijvoorbeeld niet van te pas, dan ben je in minder dan geen tijd voor de haaien, of voor de tonijnen zo U wilt. Eerlijk gezegd: het zijn helemaal geen loze vissertjes, die leden van onze tonijnenvissersploeg. Het zijn zogezegd potige kerels, die bereid zijn een robbertje te vechten. Met een tonijn.

Noch ploegleider Mutsaers, noch de vliegende visser Veennendaal heeft ooit op de kokkerds van tonijnen gevist, die in Wedgeport in Newfoundland op hen liggen te wachten. Wel op kleine exemplaren, zo van dertig tot tachtig pond. Maar dit wordt iets heel anders. In de drie dagen training, die de Nederlandse vissers krijgen, zullen ze dat misschien wel merken.

„Hoe gaat het eigenlijk " hebben we de heer Mutsaers gevraagd. „Met een hengel" antwoordde hij. Maar niet met het ordentelijke bamboestokje, waarmee men in het goede vaderland langs de vaart pleegt te zitten. Het voornaamste attribuut is een werphengel met een ontzagelijke rol nylon- of orlon-snoer, ter dikte van een vinger. Die hengel wordt aan een sterke motorboot vastgemaakt, onder de stoel van de visser, die in een rubberharnas tegen voor-de-haaien-zijn wordt behoed. Het aas is een haring en de tonijnen happen pas, als het geheel flink in beweging is. Overigens is het happen de moeilijkheid niet. Wanneer de Nederlandse ploeg voor het eerst in Wedgeport op tonijnen gaat vissen, zal ze heus wel beet krijgen. Maar om de kolossale beesten op het droge te krijgen, dát is de moeilijkheid. Daar zijn uren werk — strijd, zeggen de vissers — voor nodig. En als dan uiteindelijk zo'n torpedovis in de boot is, krijgt de ploeg tweehonderd punten. Wie de meeste punten heeft, wint de grote wedstrijd. Daar rekenen de Nederlandse heren nog maar helemaal niet op.

De vangst meenemen gaat niet best zei de heer Mutsaers. De tonijnen van Wedgeport wegen namelijk gemiddeld vijfhonderd-vijftien pond. Een ander gemiddelde: wanneer je als visser zo'n beest aan de haak hebt, hoef je de eerste tien uur niet op naar huis gaan te rekenen. Het klassieke geval, dat in alle standaardwerken over de tonijnenvisserij staat opgetekend, vermeldt een gevecht van 62 uur. Het gebeurde in 1934 en de tonijn in kwestie woog 692 pond. En is er geen woord vissers-latijn bij......

Nog meer atoom-kanonnen

Washington. — Militaire waarnemers zijn van mening, dat het aangekondigde vertrek van het tweede bataljon Amerikaans atoomgeschut naar Europa spoedig zal worden gevolgd door een derde. Enkelen hunner zijn van mening, dat reeds verscheidene eenheden naar Europa zijn of zullen worden verscheept.

Wenen. — In Oostenrijk zal een school voor parachutespringen worden geopend, de eerste na de oorlog voor artsen en leden van reddingsploegen teneinde hen in staat te stellen per vliegtuig naar de plaats van een ongeluk te worden gebracht.

ARUBA

OP ZOEK NAAR SLACHTVEE

Oranjestad. — Gisterenmiddag vertrok dr. Sutmoeller naar Columbia in verband met de vlees-vorrziening van Aruba.

FOTO TENTOONSTELLING

Oranjestad. — De Lago Camera Club houdt op 15 en 16 Februari een foto-tentoonstelling in Club Suriname. Verscheidene firma's zullen er stands inrichten.

OPLICHTING

Oranjestad. — Een jongeman die zich uitgaf voor monteur vroeg en kreeg *f* 28.— vooschot op een uit te voeren reparatie. Hij liet zich duarna niet meer zien.

SLUIT UW ACHTERBAK AF.

Oranjestad. — Door schade en schande wordt men wijs althans dat is te hopen voor degene die op de Kloosterweg het reservewiel van zijn auto uit de achterbak miste.

KINDERMIDDAG POVA

Oranjestad. — Gisteren was het een dolle pret voor de kinderen van de POVA-leden in de Politie cantine te Oranjestad. Wie tegen 7 uur langs het politiebereau kwam hoor de een oorverdovend lawaai van de kinderen, ten teken dat zij zich uitstekend vermaakten. De glunderende ouders waren avenmin weg te krijgen als de lieve spruitjes en het spreekt wel vanzelf dat het vèèl later werd dan men zich gedacht had.

GEVAARLIJKE CAPRIOLEN

St. Cruz. — De operator van de Aurora bioscoop te St. Cruz verzocht politietoezicht daar verscheidene jongens op gevaarlijke wijze langs de muren van de bioscoop klauteren om te trachten het programma te volgen. Ook plegen deze jongens baldadige handelingen door met stenen te gooien en de orde te verstoren.

Door de politie zijn later een achttal jongens aangehouden. Deze jongens waren door middel van een touw op het dak geklommen. Ze zijn ernstig omtrent een en ander onderhouden, terwijl de ouders eveneens zullen worden onderhouden over het gedrag van hun kinderen.

ORANJEVERENIGING ARUBA VERGADERDE

O'stad. — Onder vrij grote belangstelling vond gistermiddag in de vergaderzaal van het Wilhelminastadion de Algemene Ledenvergadering van de Oranjevereniging Aruba plaats. Nadat de Voorzitter Dr. J.R. Arends op de gebruikelijke wijze de vergadering had geopend en de routinestukken werden afgedaan werd overgegaan tot de verkiezing van het Bestuur. Behalve de Ondervoorzitter de Heer Ir. A. van den Berg stelden alle bestuursleden zich weder verkiesbaar. Voor Ir. van den Berg werd de heer J. van Zijl candidaat gesteld. Het oude bestuur bestaande uit de heren Dr. J.R. Arends, voorzitter; W.J. Westerink, secretaris; G.W.C. van den Brink, penningmeester; H. Kemmink, commissaris van materiaal; J. Gasper; frère Pedro, werden herkozen, terwijl in de plaats van Ir. A. van den Berg de heer J. van Zijl als ondervoorzitter gekozen werd.

Hierna werd overgegaan tot vaststelling van de verschillende plannen voor het te houden Koninginnefeest op 30 April a.s. Waar het vorige jaar vanwege ontzettende ramp in Nederland het vuurwerk van het programma verdween, zal dit jaar het vuurwerk wederom op het programma prijken. Kinderaubade, kinderfeesten en de zeilwedstrijden zullen eveneens wederom worden gehouden.

Op vrijdag 19 Februari a.s. om 5 uur n.m. zal de volgende vergadering in het Wilhelminastadion plaats vinden in welke vergadering het voorlopig programma zal worden samengesteld en de begroting worden opgemaakt.

SCHEEPVAART

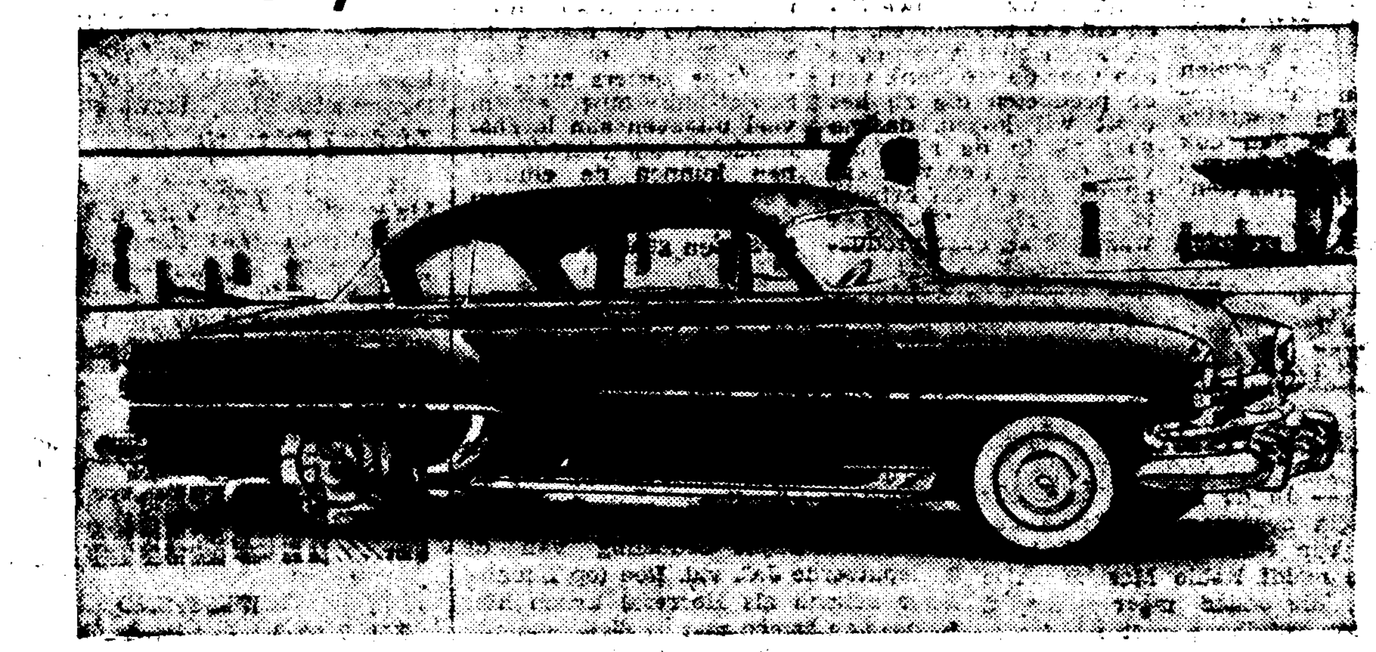
Congo van New Orleans naar Pt. Sucre *Carree Marie* van Curaçao *Willemstad* van Europa naar Pt. Limon

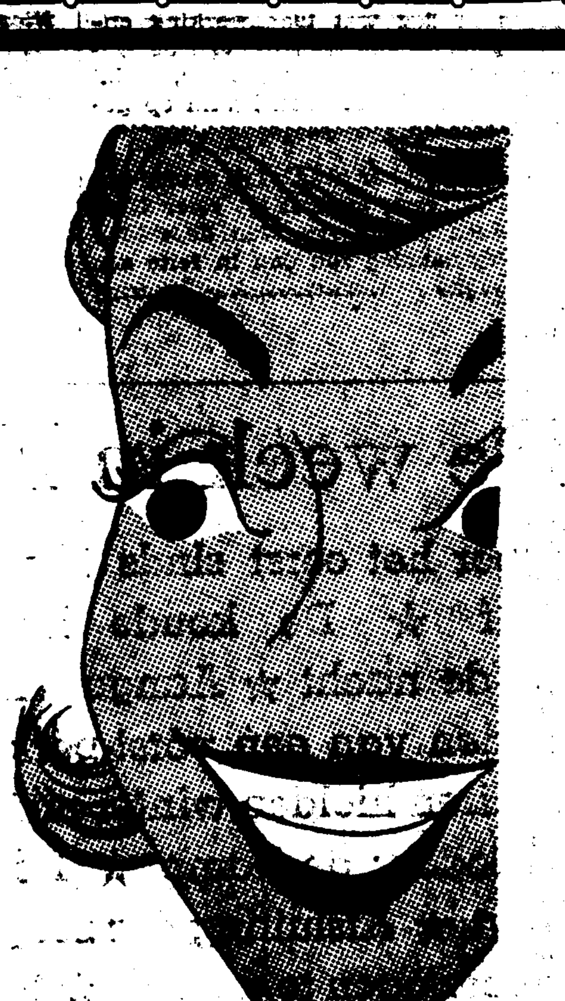
UITSUAGEN BRIDGEDRIVE TROCADERO

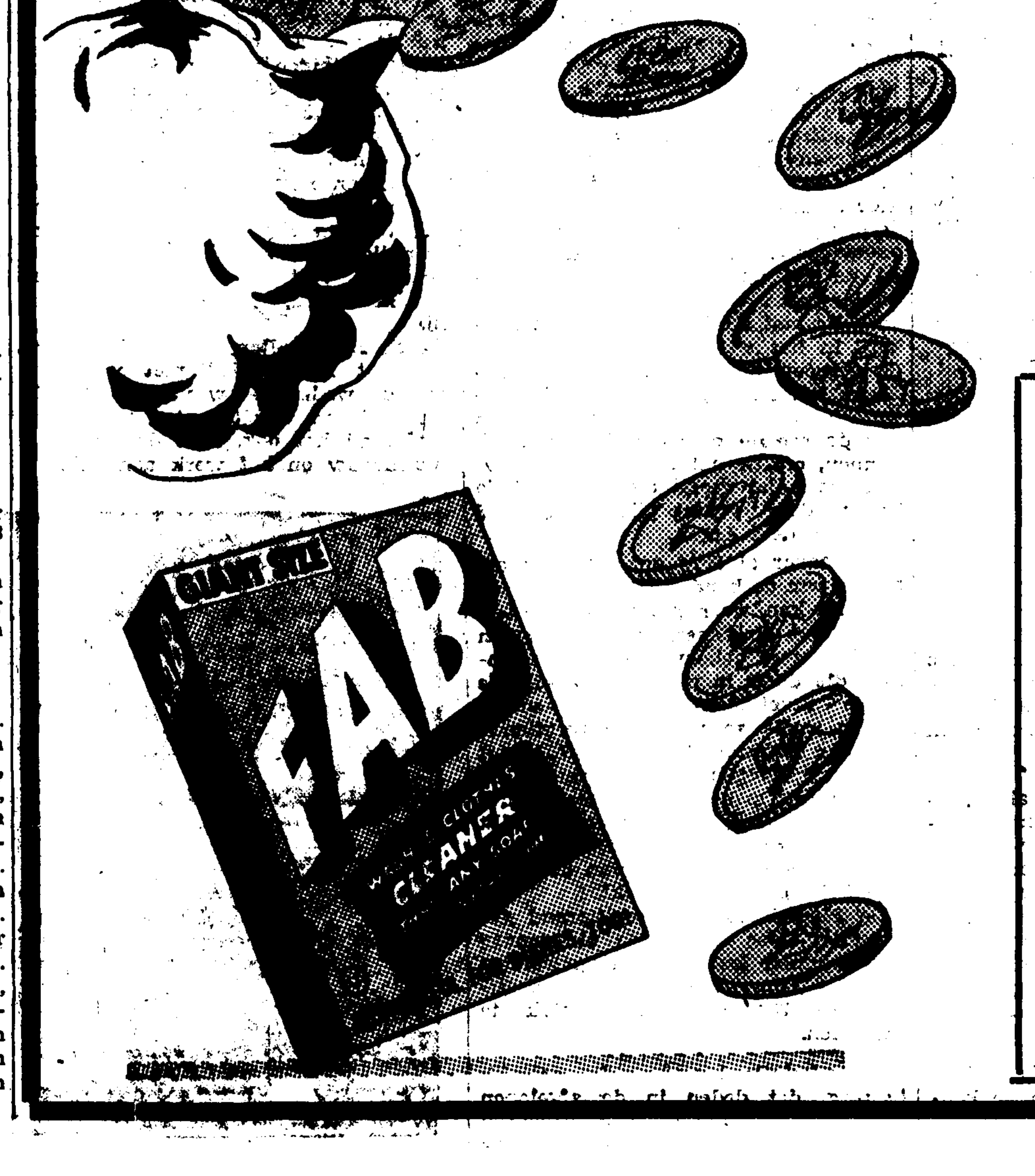
Oranjestad. De gisterenavond in Trocadero gehouden bridgedrive met 18 tafels eindigde als volgt:
heren Boots—van Dijk 5620 pt.; fam Snoek 4850 pt; dames Maes—Ferrier 4800 pt; mej—Sluyter — hr. Verkruizen 4480 pt; fam Hille 4350 pt.

BURGELIJKE STAND

Oranjestad. — Geboren: op 15 Jan. zoon van R. Every, 19 Jan. zoon van P. Thiel en U. Werleman; 21 Jan, zoon van P. Rasmijn en C. Panneflek, zoon van S. Monte; 22 Jan zoon van B. Greanse; 25 Jan zoon van A. Geerman en A. Croes, dochter van G. Eduardo en M. Figaroa, dochter van M. Bislip en L. Vrolijk zoon van P. Groenhart en A. Veltkamp, dochter van J. Zijlstra en M. Paskel; 24 Jan. dochter van J. Curiel en R. Koolman, dochter van J. Arrendell en L. Peters; 25 Jan. dochter van F. Croes en C. Hernandis, dochter van A Tromp en C. Orman, dochter van C. Looman en A. Valk.

WINKELEN IN RUSLAND

Het verkoopsysteem in Sovjet-Rusland is nog fantastischer dan de prijzen en maakt het winkelen tot een ware nachtmerrie. De grote warenhuizen van de staat zijn altijd overvol kopers maar ook vol kijkers, want de prijzen zijn over het algemeen zeer hoog. Een ijsje kost ongeveer 1.95 roebel, wat voor een fabrieksarbeider overeenkomt met het loon van een half uur werken. Zij die inkopen willen doen moeten in een duizelingwekkende reeks rijen staan. Het winkelen kost elke huisvrouw dan ook een groot deel van haar dag en voor talrijke vrouwen die een eigen werkkring hebben wordt dit een waar probleem. Zo is er een speciale soort van Russische zwendel ontstaan. De zwendelaars wachten geduldig hun beurt af en kopen de artikelen, waar vraag naar is, in grote hoeveelheden op. Daarna gaan zij het warenhuis rond en verkopen hun goederen met winst verder aan de mensen die liever wat meer betalen dan nog een minuut langer te wachten. In sommige warenhuizen is dan ook een speciale politie aanwezig om deze „parasieten" op te pikken.

Voor vlees en groenten kan de huisvrouw ook naar de markt gaan. De prijzen zijn iets hoger maar zij kan kiezen, en in tegenstelling met de staatswinkels, is de voorraad ruim voldoende. Bovendien kan zij met de verkoper argumenteren en op de prijs afdingen, wat in Rusland een zeldzaam genoegen is geworden.

Voor kleding echter, voor huishoudelijke artikelen en bijna alle andere dingen dan levensmiddelen is zij aangewezen op de ‚Univermag', de Sovjet-editie van onze grote warenhuizen. Als mama daar aankomt is zij in de regel al te laat en moet in de rij staan voor de deur. Is zij eenmaal binnen, dan vindt zij weer nieuwe rijen om aan te schuiven, zij sluit zich bij een van deze aan voor de toonbank van de producten die zij het eerst wil kopen, daarna gaat zij in de rij staan voor de kassa en wanneer alles goed en wel betaald is krijgt zij een bonnetje waarmee zij haar producten bij een andere toonbank kan gaan afhalen. Hiervoor moet zij natuurlijk opnieuw in de rij staan. Wie drie aankopen wil doen moet dus negen keer in de rij staan. De mensen in de Sovjetwinkels zijn van de lompste die er op de wereld rondlopen: zij duwen en dringen, en trekken zich van niemand iets aan. Men kan het ze niet kwalijk nemen. Het is zelfverdediging. Beleefd zijn zou een enorm tijdverlies betekenen.

Beleefd zijn is tijdverlies

Veel producten zijn ook zeer schaars. De vrouwen die melk willen kopen proberen te gissen hoeveel de winkels in voorraad hebben, hoeveel de boeren op de markt aanbieden en welk het beste tijdstip is om er aan te komen. Het is gewoon een loterij en een gelukje wanneer men als winnaar thuiskomt.

De boeren maken misbruik van de schaarste en zo gauw de staatswinkels uitverkocht zijn stijgen de prijzen op de markt. In vergelijking met haar westerse zusters moet de Sovjet-huisvrouw enorm veel uitgeven aan levensmiddelen en veel gezinnen kunnen de eindjes slechts aan elkaar knopen doordat verscheidene gezinsleden gaan werken.

Electrische slaapmachine

Londen. — In de Sowjet Unie zal men spoedig overgaan tot de massaproductie van electrische slaapmachines, aldus meldt Radio Moskou. De machine, die onder meer gebruikt wordt voor patiënten met maagzweren, levert een zwakke rhytmische stroom, die het centrale zenuwstelsel kalmeert. Een natuurlijke slaap komt dan binnen een minuut over de patiënt, aldus Radio Moskou.

BONAIRE

ERE WIE ERE TOEKOMT

In onze editie van 2 dezer, schreven wij over de startbaan op Bonaire, en meldden o.a. dat een rouleringssysteem in het leven was geroepen door de Heer L.D. Gerharts, Gedeputeerde van Openbare Werken te Bonaire.

Dit rouleringssysteem is echter niet door de Heer Gerharts in het leven geroepen, doch door hem nu doorgevoerd.

Eertijds, en wel in Maart 1952 was het de Heer J.C. v.d. Ree, eveneens Gedeputeerde te Bonaire, die dit systeem in het leven heeft geroepen, doch destijds al nog wat tegenwerking ondervond, zelfs van de kant van de Gezaghebber Mr. W.G. de Haseth, zodat een en ander in de raad kwam op genoemd tijdstip.

De Gezaghebber was niet zozeer tegen dit systeem, evenals de Heer Gerharts, doch de votering van de gelden voor wegenaanleg zou dan in feite een gedeeltelijke werkeloosheid-uitkering worden.

In kort tijdbestek bekeken zou dit systeem wellicht ondoelmatig kunnen zijn, doch over een langere periode werpt het zijn vruchten af, zowel voor het uit te voeren object, als voor een bestrijding van werkeloosheid, met alle gevolgen van dien.

De uiteindelijke bedoeling van de Gedeputeerde J.C. v.d. Ree (op Bonaire beter bekend als Herrera) kwam hier op neer en samen met de Gedeputeerde Mevr. R.M. Heitkönig-Rigaud, die haar steun gaf aan de Heer J.C. v.d. Ree, is dit systeem doorgevoerd kunnen worden.

Juist in deze tijd van werkeloosheidbestrijding en het uit te voeren object, de bouw van de startbaan, waren aanleiding voor de Heer Gerharts dit systeem nu te handhaven.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

Zaterdag 6 Februari

5,30 Onder de flamboyan' 5.50 Gramophoonplaten 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan 7.00 Boletin di Noticia 7.30 Wat de handel biedt, 8.30 Buitenlands weekoverzicht 8.45 Curom Juke Box. 10.15 Dansmuziek 10.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag 7 Februari:

9.00 R.K. Kerkdienstuitzending 10.00 zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophoonplaten 11.30 Protestantse morgenwijding 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 Bill Gale 1.00 Sluiting.

5.30 Voor de Katholieke jeugd 5.50 Philips-gramophoonpltaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan 7.00 Boletin di noticia 7.30 Paulair concert 8.30 Caraibisch overzicht 8.45 De Stem van Amerika 9.45 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag 6 Februari

18.37 Veel gevraagde platen. 18.47 Ik weet, ik weet, wat jij niet weet. 19.02 Nieuws 19.17 Intermezzo. 19.30 Nederlandse Kroniek 19.40 Negen heit de klok amusementsprogramma. 20.10 Met de microfoon, 20.25 Voor de West met de Familie Keasberry 20.55 Avondgebed: Pater J. B. v. Groonenburg C. S. Sp. 20.58 Sluiting.

Zondag 7 Februari:

18.37 R.K. Uitzending 18.57 Sport 19.02 Nieuws 19.12 Strijkorkest „Musicorda" 19.32 Artistiek Dagboek, 19.42 Het Concertgebouw Orkest, 20.46 Sport 21.28 Sluiting.

A.V.R.O.S.

Zaterdag 6 Februari

17.00 Maandag cent actie 17.05 Indiaanse Uitzending 17.15 Voor de jarigen op de Antillen 17.30 Dansmuziek 18.15 Dienst welzijnszorg. 18.40 Nieuws 19.00 Dansmuziek 20.00 Radio Olympus 20.40 Dansmuziek 20.50 Advertenties 21.00 Dansmuziek 21.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag 7 Februari:

17.00 The Lutheran hour, 17.15 De kinderbijbel 17.30 Voor de jarigen op de Antillen 17.55 Grote Stadskerkdienst 19.00 Nieuws 19.05 Muzikale brievenbus 19.15 Sportjournaal 19.30 Filmmuziek 19.45 Spiritual 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

AGENDA

WEST-END

Zat. 7 en 9 uur p.m. en Zondag 10.30 a.m. en 8.30 p,m, „*Captain Pirate*" Zondag 4.30 p.m. „*Her first romance*" 6.30 p.m. „*Mysterious island*"

CINELANDIA

Zat. 6 om 7 en 9 p.m. en Zondag 7 om 8.30 p.m. „*The desert Song*". Zondag 6.30 p.m. „*Beyond the pecos*"

ROXY

Zat. om 7 en 9 uur p..m. en Zondag 8.30 p.m. „*April in Paris*"

Zondag om 10.30 a.m.„*Al son del mambo*", 4.30 p.m. „*The sea around us*" en 6.30 p.m.. „*Desert legion*"

CURACAOS MUSEUM: Concert Duo Feinland 17.30 uur, Opening Exhibicion di nos arte (Zondag 10.45)

J.P.F. — Kindermiddag (Zondag).

APOTHEKEN: — De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: *Botiva Nueva*, De Reyterplein, tel. 2838 en *Botica Americana*, Breedestraat 159 (O.), tel 3636.

WIT GELE KRUIS:

De Nachtdienst van 8 Feb. — 13 Feb. Zr. H. van Haaren Nieuwindstraat 22 A. tel. 3773 en Zondagdienst wordt waargenomen door Zr. Henriquez-Con. Sta Rosaweg 155, tel 5006.

SCHEEPREPARATIE C.P.N.

Wachtdienst heer. P. Hajenius, van 7 t/m 15 uur, tel. 1758 b.g.g. tel. 5658.

GENEESKUNDIGE DIENST:

Weekend-dienst Gouvernements- geneeskundigen: van 6 — 7 Februari.

In het Stadsdistrict:
Dr. H. Th. Voet, Penstraat 35. tel. No. 2427.

In het 2de District:
Dr. P. E. Nassy, Klein Kwartier 196, tel. No. 5046.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit weekend kunnen wij benzine halen bij: Dario Cardoze, Luna Park, H. C. Galmeyer, Cerito; Servicenter, Van Engelen; M.R. Elsevier, Gasparito; J. H. Jonckheer, St. Helena, H.J. Scheidelaar Mundo Nobo; Edelbron, Ruyterkade. W. H. Winkel, Hendrikplein en A. Rosa, Hato.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open van 6 Feb. 05.30 — 18.30 tel 2307.
Weekend-wacht van 6 Feb. 18.30 — 8 Feb. 05.30 J. J. Roos tel. 2137 — 2307 B. g. g. tel. 2400

Personeel afdeling.
Van Zat. 6 Feb. t.m. Zat 13 Feb. 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J.D. tel. 4445 B.g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:

Zat. 6 en Zondag 7 Feb. M. Plaisier Boschweg No. 14, J.D. tel 4325
GENEESKUNDIGE DIENST:
Van 6 Feb. (12.30) — 8 Feb (07.00) Dr. Beekman, tel. 2412, b.g.g.

C. S. M.

Rederij:
Zat. 6 F. T. Dekker tel 2227.
Zondag 7 H. Poot tel. 2570

Scheepsagentschap:
Zat 6 Feb van 08.00 — 18.00 kantoor tel. 2458 — 2551

Van Zat. 6 Feb. 18.00 t.m. Zondag 7 Feb 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054. Van Zondag 7 08.00 t.m. Maandag 08.00 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 6 Feb. 12.30 t.m. 17.30 tel. 2276 P. Roest
Van 6 Feb. 17.30 t.m. 8 Feb 7.30 J. Grasman tel 2420

THEATER ASIENTO.
6 Feb „*Never let me go*"
7 Feb. „*Angel Face*"
Geen kinderen beneden 16 jaar.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — Het herstel op de New Yorkse effectenbeurs werd gisteren aanvankelijk voortgezet, totdat winstnemingen de stijging remden. Bij het verder verloop bleef de goede activiteit gehandhaafd, doch per saldo bleven slechts fractionele winsten gehandhaafd. De markt sloot zeer prijshoudend met fractionele stijgingen overwegend. Aantal verhandelde fondsen 1219; hoger 555; lager 342; onveranderd 322. Aandelenomzet 2.030.000; obligatieomzet $ 5.555.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	159 [illegible]
Anaconda	32 [illegible]
Bethlehem Steel	55 [illegible]
Dupont de Nemours	110 [illegible]
General Electric	93 [illegible]
General Motors	63 [illegible]
Int. Tel. and Tel.	15 [illegible]
Shell Oil	87 [illegible]
Standard Oil of New Jersey	79 [illegible]
U.S. Steel	41 [illegible]

De week in Nederland

Voor het eerst sinds 1947 weer een koudegolf ★ De koude kwam als een dief in de nacht ★ Aangename en onaangename zijden van een vorst-periode ★ Duizend militairen hielden winter-manouvres ★ Een jaar geleden: de Ramp ★ De wederopbouw vordert ★ Afsluiting der zeegaten schijnt ernstig overwogen te worden ★ Apeldoorn krijgt geen vogelpark ★ De Amsterdamse trams worden gecontroleerd.

Ze heeft ons een beetje overvallen, de kou[illegible]. We waren eigenlijk geen echte kou meer gewend. Zes winters zonder strenge vorst hadden ons weerstandsvermogen aangetast, onze schaatsen doen roesten en ons onze dekenpositie laten verwaarlozen.

Misleidende mededelingen over een langzaam, doch gestadig milder worden worden van het klimaat in West-Europa hadden overigens gewetensvolle huismoeders er toe gebracht ijsmutsen, waar een motgaatje in zat, mee te geven aan de voddenman, in plaats van ze te bewaren voor boze tijden. En ernstige huisvaders, op wier gedrag niets viel aan te merken, vergaten, als het eens een avond vroor, de hoofdkraan af te sluiten en het water uit de zich in huis bevindende buizen af te tappen, „omdat het wel zo'n vaart niet zou lopen met de vorst".

Het was dom van ons, we hadden beter moeten weten. In Nederland zijn de strenge winters verdeeld over de jaren als krenten in het brood: nu eens een paar vlak bij elkaar, dan weer op regelmatige afstanden of met grote tussenpozen. Men leze slechts het lijstje van jaren, waarin in Friesland de befaamde Elfstedentocht werd gehouden, de beste graadmeter voor een ouderwetse, koude vrieswinter. In 1900 werd deze marathon-wedstrijd voor schaatsenrijders verreden, en daarna weer in 1912 en 1917. Dan volgt er een grote pauze, maar in de beroemde strenge winter van 1929 plukken de Friezen hun kans, en in 1933 opnieuw. Dan komen er, wonderlijk genoeg, plotseling drie Elfstedentocht-winters achter elkaar: 1941, 1942 en 1943, en tot slot nog één in 1947.

Ja, sinds 1947, toen de ijzige Oostenwind striemde over het pas bevrijde en zich nog in de eerste faze van zijn wederopbouw bevindende Nederland, hebben we hier geen winter van formaat meer gehad. Daarom kwam de koude, die enige weken geleden plotseling inzette — koude winters komen in Nederland altijd onverwacht, als dieven in de nacht — voor zeer velen als een bepaald onaangename verrassing.

Gelukkig bezitten 's mensen lichaam en 's mensen geest over ruime mogelijkheid tot aanpassing aan bijzondere omstandigheden, en zo zijn we al weer aardig aan de koude gewend. Alle warme kledingstukken, waar men maar over beschikte, zijn te voorschijn gehaald. De waterleidingen worden vroeg in de avond afgesloten en buisleidingen, die gevaar van bevriezing opleverden, zijn door zorgzame handen omwikkeld met stroo en oude kranten .

Natuurlijk levert de kou, alle aanpassing ten spijt, toch nog een behoorlijke portie last op. Daarover kunnen in de eerste plaats de leveranciers, die hun waren aan de deur afleveren, meespreken, de melkboeren en de groentehandelaren, de bakkers, die, zó van de warme oven, de kou in moeten met hun bakkerswagens en allen, die hun werk buitenshuis verrichten.

Ook de huisvrouwen hebben hun zorgen. Vaak is de afvoer in de keuken bevroren. En waar haal je zo gauw voldoende dekens en.... kruiken vandaan? Automobilisten stranden op ijzige open wegen, omdat hun radiatoren het opgeven, en de mensen, die 's morgens op de fiets naar hun werk gaan, moeten soms afstappen van de koude, want tegen zonsopgang zijn de temperaturen meestal het laagst en staat het kwik soms op 16 graden onder nul. De binnenvaart ligt stil, want vrijwel alle kanalen zijn bevroren. De grote havens en belangrijke verbindingen, zoals het Noordzeekanaal, worden door dag en nacht varende ijsbrekers open gehouden, maar op de grote rivieren schuiven aenorme ijsvelden langzaam naar zee en het IJselmeer is één grote, zij het op vele plaatsen door de felle wind nog onbetrouwbare, ijsvlakte met hier en daar ijsmuren van drie tot vier meter hoogte.

Het ergste is de kou voor degenen, die rond moeten komen met minimum-inkomens, voor ouden van dagen, die van een Drees-pensioentje of van de rente van een paar aandeeltjes moeten leven, voor de min of meer permanent-werklozen, die moeten woekeren om uit te komen met hun kolen en die de laatste jaren hun kleerkasten steeds leger hebben zien worden, zodat hun kinderen thans onvoldoende warm ondergoed hebben en de dekens op de bedden aangevuld moeten worden met oude jassen en zelfs met tafelkleden en oude zakken. In het welvarende Nederland is deze groep niet groot, maar desondanks telt zij nog altijd vele tienduizenden. Charitatieve organisaties en ook de sociale diensten doen wat zij kunnen, om de helpende hand te bieden, maar dat neemt niet weg, dat de koude door velen pijnlijk gevoeld wordt in deze dagen.

Tegenover al deze onaangename aspecten van de koudegolf staan de prettige. Er kan weer geschaatst worden, niet alleen op banen en ondergelopen landjes, maar ook op grachten en singels, die thans in menig oud Hollands stadje dezelfde pittoresque aanblik bieden, die zo menige zeventiende eeuwse kunstenaar inspireerde tot zijn schilderingen van ijsvermaak en winterpret. Op het binnenwater is het ijs zo dik, dat grote tochten gemaakt kunnen worden en zeer velen hebben, ondanks de koude wind, van deze gelegenheid gebruik gemaakt.

De Elfstedentocht is schitterend geslaagd. Daar heeft men al genoeg over kunnen lezen. Een geweldige prestatie voor die mannen en vrouwen om 200 KM aan een stuk te schaatsen.

Een prestatie leveren, die er zijn mag, dat deden in de afgelopen week ook de ruim duizend officieren en soldaten, behorend tot de staf van het eerste Nederlandse legercorps. Drie dagen en nachten hielden zij, rond de Holterberg in Twenthe, manoeuvres om vast te stellen, hoe onze leger-organisatie bij felle koude werkt en wat er nog aan de uitrusting van onze soldaten voor een winteroorlog ontbreekt. Ondanks de felle koude sliepen alle deelnemers — van soldaat tot generaal — in tenten of auto's. Over de behaalde resultaten is de legerleiding zeer tevreden. Wel waren er een tiental gevallen van — zeer lichte — bevriezing van tenen of vingers, maar voor het overige verliepen de manoeuvres geheel naar wens. Ook ten aanzien van de meest doelmatige uitrusting van onze soldaten in wintertijd verzamelde men waardevolle gegevens.

Ze zorgen van het heden doen de noden van het verleden wel eens vergeten. De koudegolf van het ogenblik is waarschijnlijk de oorzaak, dat slechts weinigen er lang bij stil hebben gestaan, dat precies een jaar geleden — onder heel andere weersomstandigheden — ons land getroffen werd door één van de grootste natuurrampen uit onze geschiedenis. De kranten, vól van ijsberichten en de conferentie van Berlijn, hebben er éven, de radio, die haar programma's weken te voren vast stelt, wat uitvoeriger aan herinnerd, maar daar bleef het bij.

Toch zijn de Ramp en de bewoners van het Rampgebied niet vergeten. Aan de wederopbouw van de getroffen gebieden wordt gestadig voortgewerkt, zij het ook, dat de vorst de huizenbouw en het werk aan polders en wegen tijdelijk heeft gestagneerd. Vóór 1955 hoopt men de wederopbouw, tot de laatste schuur en het laatste landweggetje, voltooid te hebben.

Tegelijk gaan de betrokken autoriteiten voort met het beramen van plannen, om een nieuwe ramp te voorkomen of in haar werking zoveel mogelijk te beperken. Op de verjaardag van de ramp heeft de directeur-generaal van de P.T.T. een „noodnet" in het leven geroepen voor radio-zend-amateurs. Zoals bekend hebben tijdens de ramp enkele radio-amateurs door het uitzenden van berichten uiterst belangrijke diensten bewezen. Men wil thans alle radio-zend-amateurs in het „noodnet" verenigen, zodat, zou ons land onverhoopt opnieuw door een grote overstroming of andere catastrophe getroffen worden, de mannen van de miniatuur-zendertjes volgens tevoren beraamde en „ingestudeerde" plannen hun diensten kunnen verrichten.

Ook de plannen voor verbetering van onze afweer tegen de zee schijnen, al vormen zij nog steeds onderwerp van beraad in de zogenaamde Delta-commissie, vorderingen te maken. De minister van waterstaat heeft dezer dagen verklaard, dat ophoging van al onze dijken even duur zou zijn als afsluiting van onze zeegaten. Dit laatste biedt evenwel vele voordelen, omdat de frontlijn, die tegen de zee verdedigd moet worden, dan veel korter wordt en kchter de afsluitdijk een groot zoetwater reservoir zou ontstaan, dat voor de landbouw op de Zuid-Hollandse en Zeeuwse eilanden (waar thans verziltingsgevaar bestaat) van onschatbare waarde zou zijn. Afsluiting van onze zeegaten schijnt technisch wel uitvoerbaar te zijn, maar het werk zou een zeer groot financieel offer van ons volk vragen — een offer, dat echter noodzakelijk schijnt te zijn, willen wij onze eeuwenlange strijd met de zee op den duur niet verliezen. Overigens beperkt men zich bij Waterstaat niet tot plannen, die uit de aard van hun omvang een toekomstkarakter bezitten. Op verscheidene plaatsen in Zuid-Holland zijn de dijken thans reeds verhoogd en met de bouw van een niodstuw in de monding van de Hollandse IJsel, die moet voorkomen, dat bij zeer hoog water de diepe polders ter weerszijden van deze voormalige rivier gevaar lopen, wordt binnenkort begonnen.

Oud-Hollands ijsvermaak.

Nederland bouwt aan zijn toekomst. Dat geldt niet alleen voor de mannen van de waterstaat, maar ook voor tal van gemeentebesturen, die zich in een edele wedstrijd uotputten in het zoeken van middelen om hun gemeente zo aantrekkelijk mogelijk te maken. Aantrekkelijk voor de vestiging van nieuwe industrieeën (industrialisering is nu eenmaal het wachtwoord in het na-oorlogse, dicht-bevolkte Nederland), of aantrekkelijk voor vreemdelingen uit binnen- en buitenland. Ook Apeldoorn, een gemeente met zeer veel natuurschoon, die jaarlijks reeds duizenden touristen trekt, doet, onder leiding van burgemeester Des Tombes, mee aan deze wedloop. In de dertiger jaren hebben werklozen even buiten het eigenlijke plaatsje Apeldoorn een stuk woeste grond in gestadige arbeid herschapen in een waar lustoord met fraaie vijvers en beboste heuvels, Berg en Bos genaamd. Teneinde dit park nóg aantrekkelijker te maken, stelde het gemeentebestuur van Apeldoorn onlangs voor in Berg en Bos een groot vogelpark te stichten. Een dergelijk park (met restaurant en beperkte gelegenheid tot dansen) is enige jaren lang in Alpen aan de Rijn een grote attractie gebleken en men verwachtte, dat het ook in Apeldoorn vele bezoekers zou trekken. Teneinde de inrichting van het vogelpark zo deskundig mogelijk te doen geschieden, nam het gemeentebestuur contact op met den heer G. van den Brink, oprichter en voormalig eigenaar van het — verleden jaar failliet gegane, maar door een stichting overgenomen — vogelpark te Alphen.

Aanvankelijk scheen niets de uitvoering van deze plannen in de weg te staan, tot vorige week bekend werd, dat een aantal zeer vooraanstaande en serieus te nemen verenigingen op het gebied van natuur- en dierenbescherming zich tot de minister van onderwijs hadden gewend met een schrijven, waarin zij verklaren, dat de stichting van een vogelpark, als men te Apeldoorn wilde inrichten, door hen in strijd met de natuur- en dierbescherming wordt geacht. Tevens wijzen de adressanten op tal van mistoestanden, die naar hun mening op dit gebied in Nederland heersen en vragen zij een wettelijke regeling, waarbij voor het stichten van vogel- en dierenparken en het drijven van handel in vogels toestemming van de overheid noodzakelijk zou worden.

Eind van de vorige week heeft de raad van Apeldoorn thans het voorstel, om een crediet te verlenen voor de stichting van een vogelpark verworpen. Het adres van de vogelbeschermers is niet ter sprake gekomen.

Enige raadsleden verklaarden echter, dat de heer van den Brink provisies bedongen zou hebben bij vogelhandelaars voor de levering van vogels aan het park, en dat was voor de raad genoeg om een streep door de plannen te halen.

Voorlopig zullen de bezoekers van Berg en Dal genoegen moeten nemen met de zang en het fluiten van in het wild levende vogels, die er „gelukkig" in ruime mate voorkomen.

Ook in een andere gemeente nam men krasse maatregelen. Burgemeester en wethouders van Amsterdam hebben klaarblijkelijk lering getrokken uit het ongeluk, waarbij een dóórglijdende tramwagen een jeugdige postbesteller dood reed. — we schreven er reeds over in een vorige brief — en een door de justitie benoemde deskundige vaststelde, dat de tramwagen, ondanks een defect aan de remmen, niet uit de circulatie was genomen.

Het gemeentebestuur van Amsterdam verwijt de directeur van het gemeentelijk trambedrijf thans, dat hij onvoldoende maatregelen heeft genomen. Onzijdige deskundigen zullen een onderzoek instellen naar de toestand van het hele rijdende materieel van de Amsterdamse tram. Voor het publiek, dat in de nauwe straten van de Amsterdamse binnenstad toch reeds een tal van gevaren bloot staat, betekenen de maatregelen van het stedelijk bestuur een grote geruststelling.

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

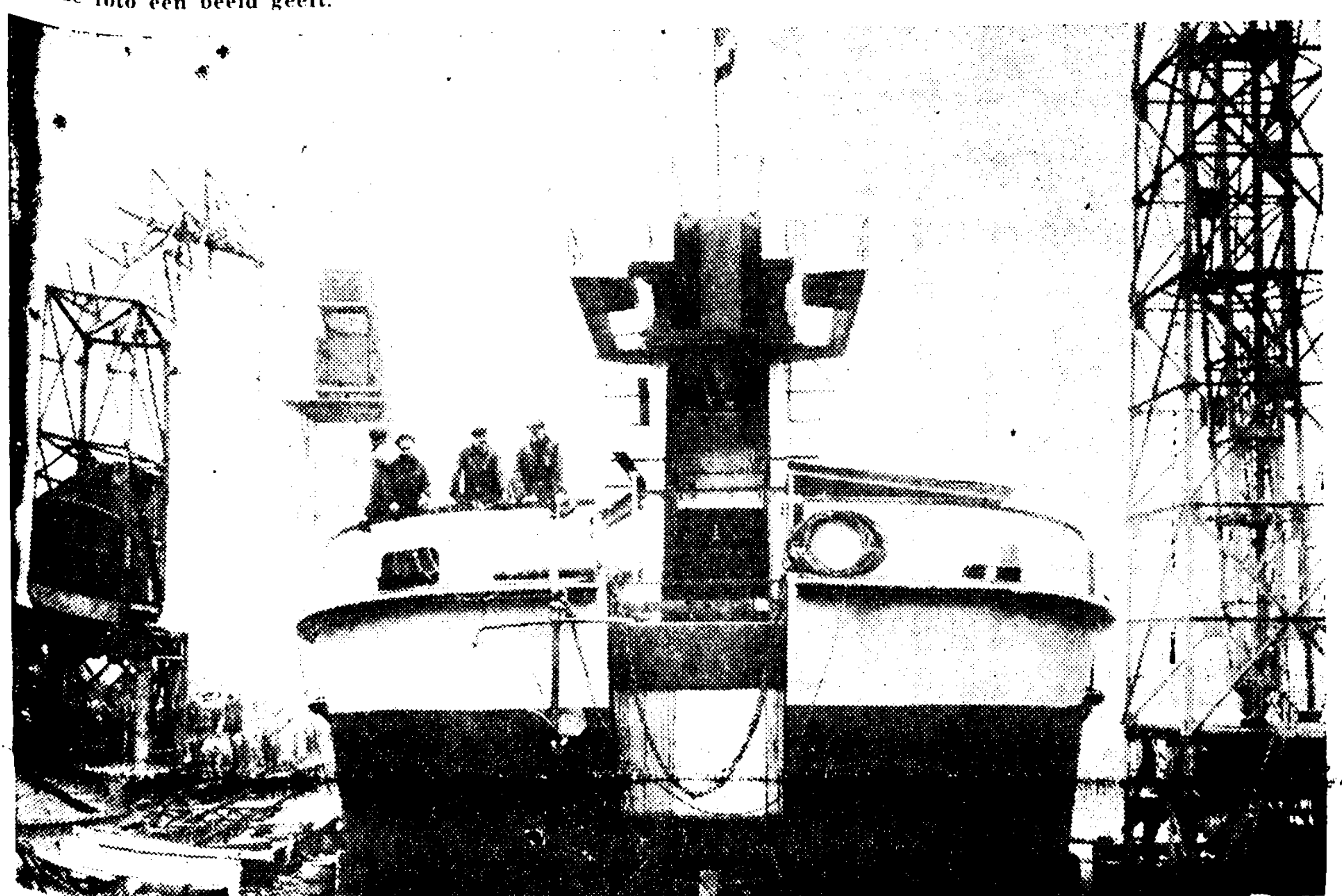
De Spaanse regering heeft verklaard, dat zij strenge maatregelen zal nemen tegen de rebellerende studenten, die het aftreden eisen van het hoofd der Veiligheidsdienst in dat land in verband met zijn tussenkomst tijdens de protestdemonstratie voor de Britse ambassade. Steeds weer opnieuw manifesteerden de studenten tegen het bezoek van Koningin Elizabeth aan Gibraltar, waarvan deze foto een beeld geeft.

In de Nederlandse duinen bij Kraantje Lek hield de H.S.V. „De Kampioen" de nationale cycle cross. De foto toont het zwaarste gedeelte van deze cross, waarbij de fietsen op de nek genomen werden.

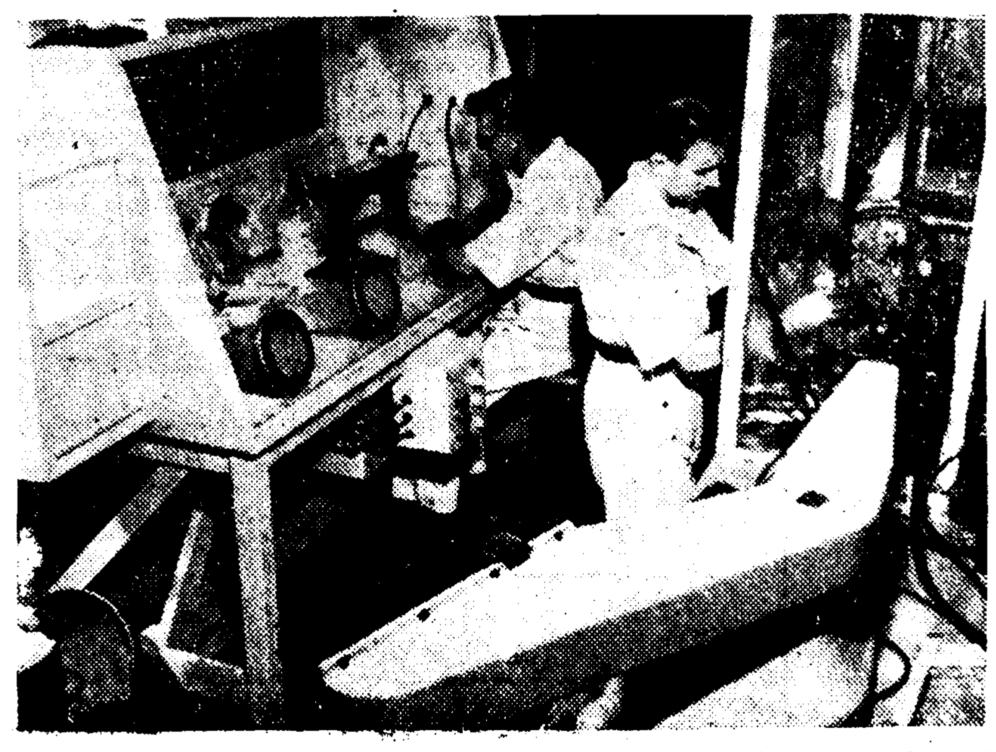
De Nederlandse rijders v.l.n.r. Maarse, Schenk, De Graaf en Van der Voort, zijn te Davos reeds volop aan het trainen voor de Europese schaatskampioenschappen, welke aldaar op 6 en 7 Februari as. gehouden zullen worden.

Bij de Rederij J. & K. Smit te Kinderdijk is een emmerbaggermolen voor Brazilië te water gelaten. De haven van bestemming is Porto Alegro in de staat Rio Grande de Sul. De baggerdiepte is 12 meter en een emmer heeft een inhoud van 600 liter.

De 77-jarige Rika Hopper werd met rijtuigen van haar woning in de Henri Polaklaan te Amsterdam afgehaald voor de première van „Anastatia", waarin zij haar afscheidsrol speelde.

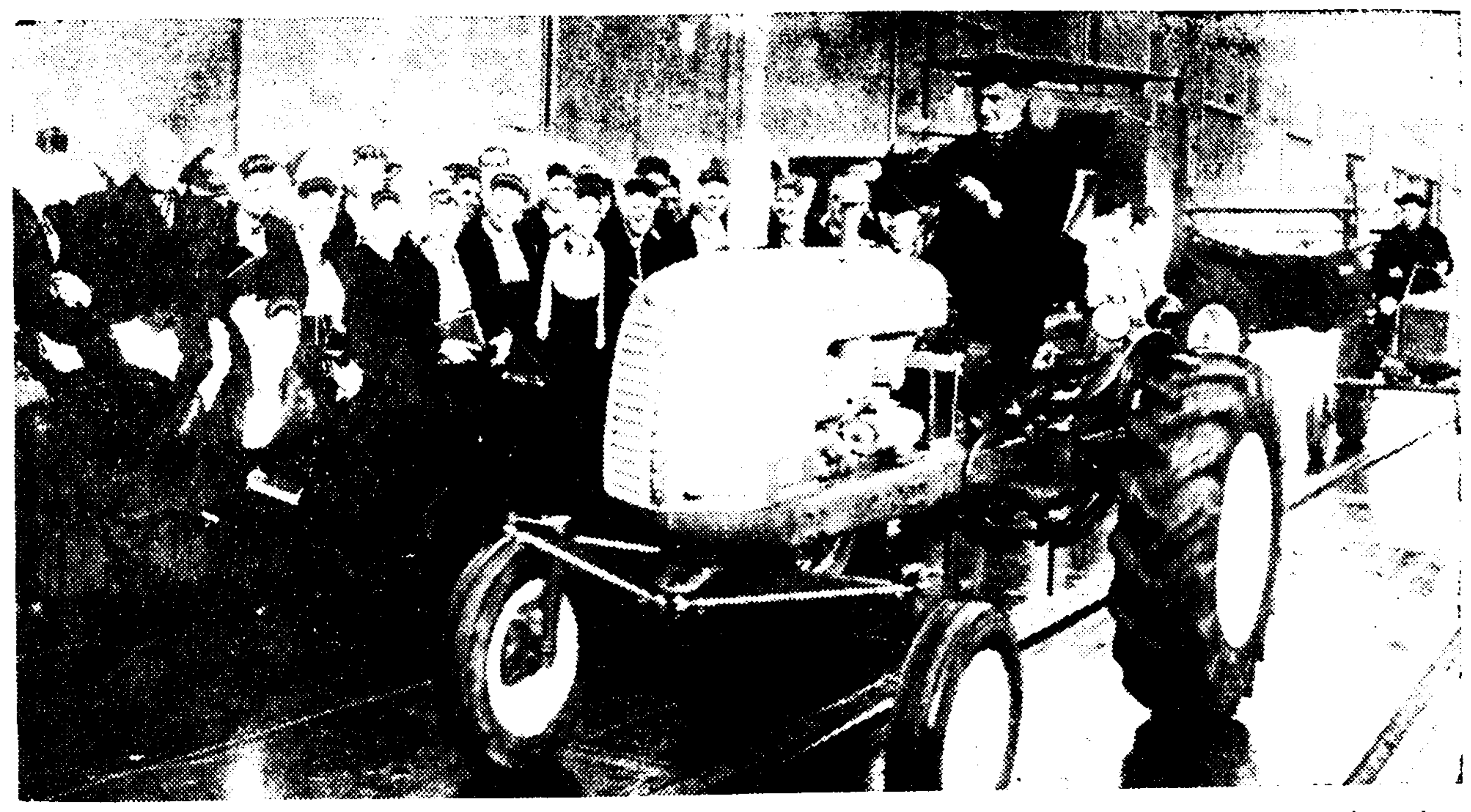
In Engeland heeft de eerste phase in de atoomontwikkeling reeds plaats gemaakt voor een industrie. Op de foto zien wij een der „hete" laboratoria, die zo genoemd worden, omdat hier hoge radio-actieve substanties bewerkt worden. De laboranten werken in de zg. „Droogkasten", waarin het hen mogelijk wordt gemaakt om met de radio-actieve stoffen om te gaan onder de isolerende bescherming van de kasten.

Sir Edmund Hillary, de befaamde Mount Everest-beklimmer, bracht voor zijn vertrek naar Amerika een afscheidsbezoek aan de Hoge Commissaris Sir Frederick Doidge, waarbij Hillary zijn eigen buste, dat voor het „Nieuw-Zeeland"-huis vervaardigd werd, in ogenschouw nam.

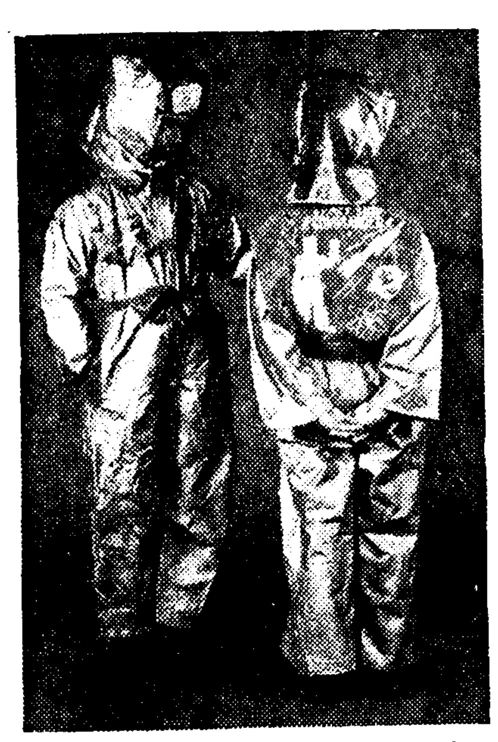
Bij Monnikendam konden de auto's over de Gauwzee een tochtje maken naar Marken.

Onder grote belangstelling werd in Rotterdam een aantal landbouwwerktuigen door de Canadese ambassadeur aan Generaal Wilkes overgedragen. Het betrof hier een groots gschenk van het Canadese Rode Kruis voor het getroffen gebied van de watersnood. Enige Zeeuwse schonen bewonderen het nieuwe materiaal, dat voor hen gedemonstreerd wordt.

Het internationale hof in Den Haag heeft beslist, dat de Minquiers en Ecrehous eilandjes aan Engeland toebehoren. Het betrof hier een geschil tussen Frankrijk en Engeland over het eigendomsrecht van vermelde eilandjes, dat reeds vanaf het jaar 1066 dateert. Het grootste der eilandjes is nog niet 100 meter lang. Op de foto: Het eiland Marmoutier, een der eilandjes, die aan Engeland zijn toegewezen. Het luttel aantal inwoners bestaat van de visvangst.

Zo gaan op het ogenblik de jonge Amerikaantjes gekleed tegen de regen. Deze „ruimte"-regenpakken worden vervaardigd naar het model van de overall, uit zilverwit plastic. De dubbele rug, in afstekende kleur, voorzien van de meest fantastische ruimtevaartvoorstellingen, die ook op de borstzakjes en de handige muts zijn aangebracht, wekt zeker de interesse van de kinderen op.

In het Stedelijk Museum te Amsterdam trachtte men de Kerstvacantie voor kinderen nuttig te laten besteden, door hen in de gelegenheid te stellen zelf met verf, kwast en boetseermateriaal om te laten gaan. Een alleraardigste tentoonstelling werd ingericht, waar de beste scheppingen van de kinderen te zien zijn.

Schilderijen tentoonstelling van de Franse Sureté

In beslag genomen schilderijen

De Sûreté Nationale te Parijs opent 13 Februari as. een tentoonstelling van een collectie schilderijen, die zij in de loop van 20 jaar heeft verzameld. Verzameld overigens op een manier, die de gewone collectionneur nimmer toepast. Zij zijn nl. in beslag genomen, aangezien het alle vervalsingen zijn. Beroemde vervalsingen dikwijls, soms doorgedrongen in officiële collecties. De vervalsers hebben dan ook gebruik gemaakt van namen als Leonardo da Vinci, Rembrandt, Rubens, Watteau en Picasso.

Een van die vervalsingen — geen schilderij overigens, want het gaat hier ook nog om beeldhouwwerken, kant, munten, postzegels, etsen, gravures, aardewerk etc. — heeft zeven jaar in het Louvre geprijkt: een grote gouden tiara, zogenaamd uit Santapharnes, aangekocht in Maart 1896 voor de som van 200.000 goudfrancs. Zij was werkelijk van goud, het was ook een prachtig stuk werk, zei men, en men had geconcludeerd, dat zij uit de derde eeuw voor Christus moest stammen.

Maar precies zeven jaar later, in Maart 1903, kwam er een zekere Israël Rouchomowski uit Lithauen opdagen, die verklaarde, dat hij de maker was van het stuk uit de derde eeuw voor Christus. Men liet hem, omdat men hem niet zo maar geloofde, zijn kundigheden bewijzen en dat was zo overtuigend, dat het fraaie stuk met stille trom uit het Louvre verdween. Op de tentoonstelling zal men de tiara nu weer te zien krijgen.

In Parijs wil men deze tentoonstelling zien als een soort voorloper op het museum voor vervalsingen, dat men van plan is op te richten, maar waarvoor men voorlopig nog geen huisvesting heeft.

Seoel. — De opperbevelhebber der guerillatroepen in Zuid-Korea, Bang Tsjoeng Koen, is gedood, aldus een woordvoerder van het Zuidkoreaanse leger. Bang was in Moskou opgeleid en lid van de Communistische Internationale.

Volgens het Bureau voor de statistiek in Nederland telt Nederland momenteel 40 honderdjarigen en ouder. Het betreft hier 12 mannen en 28 vrouwen. De oudste nog in leven zijnde 104-jarige Chrisse Karnebeek—Baks, ook wel genaamd Chrisse-meuje), woont in Eibergen.

Caïri. — Op het station van Kafr El Zajat, 100 km. ten Noorden van Caïro, is Zaterdag de sneltrein van Alexandrië naar Caïro ingereden op een groot aantal mensen, die op de rails stonden om president Naguib toe te juichen. Volgens een officieel communiqué zijn er 28 doden en vijf gewonden.

DE RIJKSTE MAN VAN CENTRAAL AMERIKA

Anastasio Somoza sinds 1937 dictator van Nicaragua

(Van een bijzondere correspondent)

De reis, die de president van Nicaragua, Anastasio Somoza, onlangs door Midden- en Zuid-Amerika heeft gemaakt, heeft deze merkwaardige figuur weer eens in het middelpunt van de Latijns-Amerikaanse belangstelling geplaatst. Generaal Somoza, die al sinds 1937 de onbetwiste dictator in zijn land is, wilde eerst een K.L.M.-vliegtuig charteren, maar tenslotte besloot hij met een Pan American Airways-toestel te gaan.

Somoza is onbetwist de rijkste man van zijn land en waarschijnlijk van heel Centraal-Amerika. Wie in Nicaragua dan ook een onderneming wil opzetten, doet verstandig met hem wat aandelen cadeau te doen. Dit is de manier, waarop de van huis uit niet-gefortuneerde generaal aan het grootste deel van zijn fortuin is gekomen.

De generaal zag al vroeg in, dat hij verstandig deed, goede vrienden met de V.S. te blijven. Het feit, dat hij in dit land gestudeerd had, kwam hem hierbij

ZIJN ZOON DOOR HET PARLEMENT AANGEWEZEN ALS OPVOLGER

goed van pas. De machtige noordelijke buur beheert in Nicaragua niet enkel 75% van alle internationale handel, maar Amerikanen bezitten bovendien een flink aandeel in de belangrijkste industrieën van het land. Tot voor kort werden er de verkiezingen gehouden onder toezicht van Amerikaanse mariniers, maar de laatste keer meende Somoza, dat zijn eigen Nationale Garde het nu wel af kon en hij maakte een afspraak met de leider van de conservatieven, generaal Benard, waardoor aan deze curiositeit een einde kwam.

Enkele ongeregeldheden in 1909, waarbij o.a. twee Amerikanen werden gedood en waarbij de liberale president José Santos Zelaya werd afgezet, waren voor de Verenigde Staten aanleiding tot het stationneren van een „legatiemacht" van honderd mariniers, die echter in de jaren tussen 1912 en 1932 soms tot enkele duizenden manschappen uitgroeide. In die tijd was Nicaragua practisch een protectoraat van de V.S. en als overblijfsel daarvan bezitten zij nu nog bases op de Koren-Eilanden, aan de Caraïbische kust en aan de Golf van Fonseca, een deel van de Stille Oceaan.

President Anastasio Somoza van Nicaragua bezocht enige tijd geleden een club voor arbeiders te Iuigalpa, waar hij danste met de vrouw van een der bestuursleden.

De Amerikaanse marine-troepen werden in 1925 teruggetrokken, maar al spoedig hierna greep generaal Emiliano Chamorro naar de macht. Er ontstond een burgeroorlog en Amerika zond opnieuw troepen. Deze chaos, waarin het land twee regeringen bezat, duurde een paar jaar voort, tot men tenslotte tot een vergelijk kwam. Kort hierna — in 1928 — werd onder Amerikaanse supervisie een liberale regering gekozen, met generaal José Moncada aan het hoofd. Eén man legde zich bij deze gang van zaken niet neer: generaal Augusto Sandino, die zich met zijn troepen in het noorden van het land terugtrok. Op een kwade dag lokte men hem naar Managua, onder de belofte aan zijn wensen te zullen tegemoetkomen. Inplaats daarvan werd hij echter vermoord.

In 1934 hadden de meeste Amerikaanse mariniers het land verlaten en dr. Juan Sacasa was nu president, wat hij zou blijven tot 1936. Toen werd hij tot aftreden gedwongen en kort daarna volgde generaal Somoza, de commandant van de Nationale Garde, hem op. Door een aantal kunstgrepen is deze er tot nu toe in geslaagd, al of niet achter de schermen, aan de macht te blijven. Volgens de grondwet was het vroeger in Nicaragua niet mogelijk langer dan vier jaar en twee keer achter elkaar president te zijn. Somoza veranderde deze termijn in zes jaar en bovendien werd het mogelijk om twee keer te worden herkozen. Maar na verloop van tijd zat zijn periode er toch op. Hij stelde toen een stroman — dr. Leonardo Arguello — candidaat, die gekozen werd, maar al spoedig zelf wilde regeren. In Mei 1947 gelastte hij daarom Somoza het land te verlaten, maar de laatste, die het leger commandeerde, liet Arguello gevangen nemen en zond hem in ballingschap. Een parlement, waarin de oppositie nu niet meer zitting wilde nemen, koos daarop een andere stroman: dr. Victor Romàn y Reyes. Toen deze in Mei 1950 overleed, werd hij (automatisch) door Somoza opgevolgd. In Mei van het jaar daarop waren er weer verkiezingen en nu werd de laatste opnieuw tot president gekozen....

In de loop van de jaren is het Somoza-bewind uitgegroeid tot een familie-regering, waarin bloedverwanten van de president een aantal sleutelposities bekleden. Teneinde deze constructie niet te snel uit een te laten vallen, heeft de president in 1951 kans gezien zijn zoon door het parlement te doen aanwijzen als zijn directe opvolger, ingeval hij mocht komen te overlijden.

Natuurlijk is er zo nu en dan oppositie tegen de dictatuur in Nicaragua geweest, maar deze eindigde steevast in een overwinning voor Somoza. Zijn residentie is ogenschijnlijk gemakkelijk te bereiken, maar blijkt bij nadere beschouwing een waar fort te zijn, compleet met mitrailleurnesten en kanonnen. De president begeeft zich doorgaans op reis in een gepantserde auto en geëscorteerd door een stevig bewapende lijfwacht....

HET WONING-TEKORT IN NEDERLAND

(Van een correspondent)

Het grote probleem van duizenden is nog steeds de woningnood. Hoe zal men uit deze impasse geraken? Men hoort altijd veel cijfers van het aantal gebouwde woningen, maar beter dan die getallen spreekt een overzicht over het verloop van het woningtekort. Hoeveel woningen nog moeten worden gebouwd eer wij uit de nood zijn, is thans in Den Haag berekend. Uit de cijfers blijkt dat eindelijk een dalende lijn is ingezet. In de oorlog en ook na de oorlog bleef het woningtekort maar steeds stijgen. In 1948 behaalden wij het tragische record van een tekort van 299.000 woningen. Volgens de berekeningen zullen wij in 1954 nog een tekort van 213.000 woningen hebben. In het jaar 1964 verwacht men het grote moment, dat er weer bordjes „Te huur" zullen verschijnen, want dan moet er een woningoverschot van 12.000 woningen zijn. Het ministerie van Wederopbouw tekent bij deze cijfers nog aan dat, als woningbehoevend zijn aangemerkt alle door het huwelijk gevormde gezinnen en voorts alle overige huishoudens, die een zelfstandige woning behoeven. Niet alle gezinnen evenwel eisen in de practijk een zelfstandige woning op. Hierdoor is de woningvraag geringer dan in dit overzicht becijferde behoefte. Natuurlijk kunnen in verschillende delen van ons land de woningtekorten al veel eerder opgeheven zijn, daar de in de grafiek verwerkte cijfers de totaal behoefte van ons land geven.

Nairobi. — De Mau Mau Leider, „Generaal China" is ter dood veroordeeld. Hij bekende leider te zijn geweest over 4000 Mau Mau leden. „Generaal China" (Itote Waroehioe) was in de oorlog korporaal in het Britse Leger.

Parijs. — Franse diplomatieke kringen delen mede, dat de Marokkaanse ex-sultan, na drie weken op Madagascar vertoefd te hebben, naar Tahiti in de Stille Oceaan zal worden gebracht.

De communistische infiltratie in Costa Rica

Washington. — De Costaricaanse afgevaardigde bij de organisatie van de Amerikaanse staten heeft de bijeenroeping verzocht van een speciale vergadering om de beschuldigingen van de Dominicaanse republiek te onderzoeken, dat dertig communistische agenten in Costa Rica zouden zijn geïnfiltreerd.

De voorlichtingsdiensten van de Dominicaanse republiek hebben medegedeeld, dat de communisten, die een netwerk spannen in het Caraïbische gebied, een deel van hun operatiecentrum hebben verlegd van Mexico en Guatemala naar Costa Rica om er nieuwe hoofdkwartieren te vestigen. Dertig agenten uit Oost-Europa waren gesignaleerd in Panamá op weg naar San José.

Goedkoop spreekluisterapparaat

Een handig goedkoop spreek-luisterapparaat voor het op afstand heen en weer spreken tussen twee gescheiden ruimten in kantoren, magazijnen, winkels, woonhuizen enz. is sinds korte tijd in fabricage genomen door een te Vlaardingen gevestigd bedrijf. In één van de twee hiervoor benodigde apparaten is de versterker ingebouwd, die zonder batterijen werkt en direct op het lichtnet (127-220 Volt wisselstroom) wordt aangesloten. Het aanbrengen van speciale leidingen is overbodig, aangezien 20 meter snoer met bijbehorende stekkers ten behoeve van de verbinding tussen beide apparaten wordt bijgeleverd. Ook voor de opstelling der apparaten behoeft men geen voorzieningen te treffen. Elk der apparaten (afmetingen 13x8x12 cm) is voorzien van een luidspreker, die tevens als microfoon kan worden gebruikt. Op het apparaat, waarin zich de versterker bevindt, is een schakelaar aangebracht voor het afwisselend spreken en luisteren. Het geluidsvolume van het apparaat is gelijk aan dat van de normale stem. (Handels commissariaat)

Sao Paulo. — Sao Paulo's nieuwe kathedraal, de grootste in Zuid-Amerika, is dezer dagen ingewijd. Er is veertig jaar aan gebouwd. De inwijding was een der plechtigheden ter gelegenheid van de 400ste verjaardag van Sao Paulo's stichting door Jezuieten.

Washington. — De Amerikaanse Senaat heeft 214.443 dollar toegewezen voor McCarthy's subcommissie voor onderzoek ter bestrijding van haar onkosten gedurende het komende jaar. Vijfentachtig Senatoren stemden voor, één (Democraat) tegen.

1680 **Tom Poes en de Partenspeler**

1561 — Commissaris Bulle Bas laadde met grote voorvarendheid iedereen in zijn politiejeep en reed stad-waarts om zijn proces-verbaal te gaan opmaken. Toen hij de verdachte en de getuigen het politiebureau binnendreef, werd hij opgewacht door de voorzitter van de voogdijraad. De heer Zielknijper, die geruchten had gehoord over het schandelijk gedrag van Tom Poes, wilde zich persoonlijk op de hoogte stellen en trof het nu dus bijzonder.

Geschokt bezag hij de wenende Partenspeler en de boeien om de polsen van diens pleegkind om zich daarna tot de politiechef te wenden.

„Wat betekent dit?" vroeg hij op droeve toon!

„Deze schurk heeft een schaapskooi opgeblazen!" gromde de getuige Super. „Ik heb het zelf gezien!"

„Ja, en heer Bommel, zijn erflater, zat er in!" jammerde de voogd Partenspeler. „Met levensgevaar heb ik die arme heer er uit getrokken!"

„Het is triest!" sprak de heer Zielknijper, terwijl hij Tom Poes met afgrijzen bezag. „Voor dit jongske is geen goed te doen! Nòch de liefde van zijn voogd, nòch de zorgen van een welmenende voogdijraad...."

„Nòch de goede opvoeding van zijn pleegvader!" vulde Super aan.

„Het is alles boter aan de galg!" hernam de voogdijraad-president.

„Het zijn allemaal leugens!" riep Tom Poes „„Deze twee schurken hebben het zèlf gedaan! Ze zijn op het geld van de heer Bommel uit!"

„Dat is het droeve toppunt!" kreet de heer Zielknijper. „Deze bengel onziet zich niet een paar oppassende en voorbeeldige burgers vals te beschuldigen! Nu rest ons slechts om harde doch rechtvaardige maatregelen te nemen. Voor deze gewetenloze rest nog slechts de gevangenis of het rasphuis!"

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL

door E. J. RATH

16)

Het kon haar niet veel schelen, wat zijn antecedenten waren. Hij was de man, die zij nodig had, en daarmee uit. In de gewaagde onderneming had zij hem als kameraad en deelgenoot geaccepteerd, maar het was een kameraadschap, die zich niet verder uitstrekte dan tot de scheepsaangelegenheden.

Wat haar bezwaarde, was de gedachte, dat zij in het vervolg een gedeelte van haar aandacht en tijd aan andere dingen zou moeten wijden dan louter en alleen aan haar wetenschappelijk werk. Zij begreep niet, waarom Ames er op gestaan had, dat zij de navigatie in handen zou nemen. Cady had het minstens even goed kunnen doen en eigenlijk ieder ander lid van het gezelschap. Zelfs Sally Eastman was er bekwaam genoeg voor. En toch had Ames halsstarrig volgehouden. Hij had zelfs als voorwaarde gesteld. Nu zij het eenmaal beloofd had, zou zij haar woord natuurlijk houden, maar vervelend was het. Zulk een verspilling van haar kostbare tijd!

Marjorie Gartrell voegde zich bij haar en liep met haar op en neer over het dek. Even later verscheen ook Peebles ten tonele. Ze sprak niet over de revolver, die zij verborgen had in de zak van haar trenchcoat, en ook niet over Ames' plan om de gevangenen aan land te zetten. Ze voelde instinctief, dat Peebles dan opnieuw met ontelbare bezwaren zou komen aandragen en het zou onnodig en nutteloos zijn om met hem over de kwestie te redetwisten, want zij had de beslissing toch reeds genomen. Om twaalf uur schoten Cady en zij de zon en werkten vervolgens hun becijferingen uit. De vorderingen van de schoener voldeden haar wel, al ging hij dan ook niet regelrecht naar Kismet. Toen de vier uur verstreken waren, zond ze Cady weg om Ames te roepen en zij was werkelijk blij, toen de stuurman-verstekeling aan dek verscheen en haar bevrijdde van de onaangenaame wapenlast.

Toen zij een uur later aan het werk was in de salon, vertelde een motor aan het werk had gezet. Het was een aangenaam geluid, omdat het meer snelheid betekende. De hele middag en nacht zeilde de Miriam over een zeer effe, tropisch-kalme zee. Ze kreeg meer snelheid van haar motor dan van haar zeilen, want de wint was gaan liggen. Het grootste gedeelte van de nacht bracht Ames aan dek door. Cady hield de wacht in de salon voor de deur van kapitein Carragher's hut. Tot nu toe waren de gevangenen erg rustig geweest, maar Ames kende Tom Carragher te goed om veel vertrouwen te hebben in de volgzaamheid van hem en Diggs. De tweede dag van Ames' stuurmanschap aan boord van de schoener zette in met een warme, heldere en windstille morgen. Ames was eigenlijk zelf verbaasd over de manier, waarop, hij zijn baantje kon handhaven. Van de zijde der matrozen kwam geen teken van onwilligheid of verzet. Wel is waar was het een kleine bemanning en zou hij, als ze groter was geweest, zeker voor meer moeilijkheden gestaan hebben. Hij had de voorzorgsmaatregel genomen om het verblijf der matrozen te onderzoeken, maar andere wapens dan messen had hij niet gevonden en hij had de mannen toegestaan, die in hun bezit te houden, want al doet een matrozenmes dan somtijds dienst als wapen, het is ook zijn meest onmisbaar gereedschap. Het grootste gedeelte van die morgen bracht Jessica in de kajuit door. Cady was gaan slapen, nadat Sally de wacht van hem had overgenomen.

Eerst tegen het middaguur verscheen de professor aan dek met de textant in haar hand. Zij knikte tegen Ames, die aan het roer stond, en wienste hem goedemorgen.

„U kunt vandaag de sextant wel met rust laten," merkte hij op.

Zij keek hem onderzoekend en een beetje wantrouwend aan.

„Komt u maar eens hier, dan zal ik u iets wijzen," zei hij.

Zij kwam naast hem aan het roer staan. Ames hief zijn arm op en wees voor zich uit. Zij zocht met de ogen het dek af, maar zag niets bijzonders.

„Wat is er dan?" vroeg zij. „Ik zie niets."

Hij lachte. „U moet ook in zee kijken, naar de horizon.

Zij tuurde scherp in de verte en liet een kreet van verrassing horen.

„Is dat werkelijk...."

„Redbird," maakte hij haar zin af. „U heeft een tien verdiend met raden."

In een wazige grijze nevel rees daar in de verte de verbrokkelde, onduidelijke kustlijn op; een eenzame oase in een woestijn van golven.

De mannen op het voordek maakten er elkander opmerkzaam op, met die typische belangstelling van mensen, die zelfs het kleinste stukje land en het nietigste vrachtscheepje als een welkome afwisseling op de onafgebroken watervlakte beschouwen. En ofschoon de Miriam de route gekruist had van de schepen, die naar Kaap Hoorn voeren, en van de boten, die naar de havens van Amerika's westkust stomen, had ze geen enkel schip in zicht gehad, sinds ze San Francisco had verlaten.

„U heeft een mooie prestatie geleverd, mijnheer Ames," prees Jessica.

„Dat is niet mijn werk," antwoordde hij. „Ieder goed zeiler kan een koers volgen, die hem gegeven wordt. Maar de goede koers vinden, dát is het werk waar het op aan komt. Ik geloof warempel, dat ik me op mijn oude dag nog voor astronomie ga interesseren."

Zijn woorden klonken een tikje ironisch, maar hij lachte goedgemutst en jongensachtig. Jessica nam hem een ogenblik scherp op en voor de eerste keer gedurende al die dagen waren haar gedachten geconcentreerd op de man Ames.

„Waarom leert u geen zeevaartkunde?" vroeg ze hem plotseling. „Het is niet moeilijk."

„Wilt u het me leren?"

„Zeker, als u het prettig vindt."

„Afgesproken. Dan beginnen we meteen vanmiddag," zei hij kordaat, en na een korte pauze voegde hij er aan toe: „Ik denk zo, dat wij samen deze oude schuit wel ik weet niet waarheen zouden kunnen brengen. U als kappie en ik als stuur!"

Zijn opmerkingen was jongensachtig-naïef en een beetje ongerijmd ook, dacht professor Thorne bij zichzelf. Maar ze moest toch even glimlachen.

„Wanneer bereiken we het eiland?" vroeg ze.

„Wanneer bereiken we het eiland?" vroeg ze.

„Over anderhalf uur ongeveer."

„Heeft u kapitein Carragher als verteld, wat hem boven 't hoofd hangt?"

„Nee, maar ik ben wel bezig met het verzorgen van zijn uitzet. Piekfijn, hoor! Jasper zet 'n rantsoen uit, waar ze, als het moet, een jaar van kunnen leven met z'n drieën."

„Met z'n drieën?"

Ames boog zich over het kompashuisje, voor hij antwoordde.

„O ja, daar wou ik ook wel eens even met u over praten."

„Wie is de derde persoon?"

„Kolmeyer, een van de matrozen. Ik heb eens goed op hem gelet. Hij kan zijn handen niet thuishouden. Hij is lui en onbetrouwbaar en laat altijd een ander zijn werk opknappen. We kunnen hem missen als kiespijn. We houden natuurlijk wel heel weinig matrozen over, maar dan hebben we ook onze handen vrij. Hij moet Diggs en Carragher maar gezelschap houden."

Jessica begon wel een beetje te twijfelen aan haar „baas-zijn" op het schip. Eigenlijk was het niet meer dan een phrase. Wel vroeg Ames haar oordeel met een zeker vertoon van beleefd onderdanigheid, maar hij handelde volkomen zelfstandig. Ze wist echter, dat hij zijn verstand gebruikte en iedere mogelijkheid dubbel en dwars in overweging nam. Darom voelde ze niet de minste lust om hem zijn initiatief kwalijk te nemen.

„U vindt het dus het verstandigste de man van boord te zenden?" vroeg ze.

„Zeker, daar valt niet aan te twijfelen."

„Dan leg ik me bij uw besluit neer," zei ze met een besliste hoofdknik.

Toen de Miriam een uurtje later geankerd lag op een kwart mijl afstand van de kust, maakte Redbird in het geheel geen ongastvrije indruk. Er was een breed strand en meer landwaarts lagen groene velden en schaduwrijke boomgroepen.

Op geen enkele plek verhief het land zich meer dan een honderd voet boven de zeespiegel.

De kleine sloep lag reeds naast de schoener in zee te dobberen, toen Ames met een revolver in de hand naar beneden ging en de deur van de kapiteinshut opende.

„Wilt u zo goed zijn op te staan en mij voor te gaan naar het dek?" zei hij kort maar beleefd.

De kapitein en zijn stuurman knipten een beetje verdwaasd met de oogleden, toen ze het dek bereikten. Ze staarden verwonderd naar het eiland aan stuurboord.

„Komt dat brokje land u niet erg bekend voor, kapitein Carragher?"

De kapitein schudde langzaam het hoofd.

„Nu, da's vreemd," zei Ames spottend. „Dat is nu Redbird, u weet wel, waar u die paarlen wou gaan zoeken.... en misschien ook zult vinden. Want we hebben besloten hier een ogenblikje aan te leggen."

Vragend keek Carragher hem aan. De houding van de kapitein was nogal timide.

„De zaak zit zo," vertelde Ames zonder veel woorden te verspillen. „U en stuurman Diggs gaan hier van boord. De sloep ligt al klaar zoals u ziet en er is genoeg proviand aan boord. Jullie blijven op Redbird tot de schoener van Kismet terugkeert en jullie hier weer oppikt. Nee, u hoeft geen moeite te doen, over deze zaak valt niet meer te praten. Mevrouw Thorne heeft het zo bevolen en daarmee basta. Kolmeyer gaat met jullie mee. Misschien voelen jullie niet zo heel veel voor zijn gezelschap, maar dat doen wij óók niet. Dus, heren.... we geven jullie rijkelijk de tijd om álsmaar paarlen te zoeken en wat ons aangaat, mogen jullie ze vinden ook. De expeditie kan jullie voor een week of wat niet gebruiken. Jullie krijgen een tent mee, een primus met toebehoren en vuurwapenen. Ik heb ook een duikerpak aan boord gevonden en het in de sloep laten bergen. En nu.... en avant! U en Diggs en Kolmeyer gaan in de ene sloep en ik volg u in 'n andere. Ik zal zien of er drinkwater aan land is. Wanneer er geen water is, zal ik u water van de schoener laten brengen. Alles goed begrepen? In de boot dan!"

Carragher trok de schouders op; hij begreep, dat praten hier overbodig was. Diggs stond met open mond te kijken en deed of hij geen tien kon tellen. „Wees op uw hoede, mijnheer Cady," waarschuwde Ames de jonge assistent, die naast hem stond, toen hij de handboeien ontsloot.

Maar Carragher en Diggs klommen gedwee over de reling en lieten zich in de boot glijden.

Kolmeyer had niet veel zin om hen te volgen en keek Ames smekend aan.

„Schiet op," commandeerde Ames. „We kunnen je hier niet gebruiken."

„Maar ik blijf liever," dreinde de matroos huilerig.

„Je gaat in de boot en gauw een beetje."

Kolmeyer deinsde achteruit, toen hij de revolver zag, die Ames in de hand hield, en maakte, dat hij over de verschansing en in de sloep kwam.

Diggs en de matroos namen de riemen op. Carragher ging aan het roer zitten en ze waren nog geen tien meter van het schip verwijderd of de tweede sloep werd uitgezet. Jensen nam de plaats in aan de riemen.

Ames volgde over de verschansing, terwijl hij Jessica nog waarschuwde: „Laat niemand van de bemanning een touw of een kabel aanraken, terwijl ik weg ben. Ik kom gauw terug. Laat Cady bij u in de buurt blijven."

Hij sprong omlaag en de tweede boot volgde in het kielwater van de eerste. Nieuwsgierige, angstige ogen zagen van de schoener hoe de beide sloepen landden op het brede strand.

Jessica leunde over de verschansing en tuurde onafgebroken door haar verrekijker. Ze zag, hoe Carragher's boot zich het eerst ontscheepte en de drie mannen zich bij Ames en Jensen voegden. Er volgde een kort onderhoud en daarna staken ze gezamenlijk het strand over en verdwenen in het bos daarachter. Jessica kon haar onrust en angst nauwelijks meester blijven, toen er bijna een half uur verstreken was en noch Ames, noch Jensen terugkeerde. Wat moest ze dan wanneer Ames en Jensen aangevallen en gevangengenomen waren? Wat kon ze doen wanneer Carragher opnieuw bezit nam van de schoener en overwinnaar werd in de strijd? Nerveus speelde ze met de revolver in haar hand. Als het er op aankwam, zou ze haar zeker gebruiken!

Onafgebroken hield Cady de matrozen in het oog. Maar er deden zich in het geheel geen onaangename incidenten voor. De mannen deden precies hetzelfde als de leden van de Thorne-expeditie: ze leunden over de verschansing en wachtten de loop der gebeurtenissen af. Eindelijk, eindelijk kwam Carragher uit het struikgewas te voorschijn. Diggs en Kolmeyer liepen achter hem en het waardig driemanschap werd op de voet gevolgd door Jensen en Ames. De jonge sterrenkundige slaakte een diepe zucht van verlichting, toen ze Ames in levende lijve terugzag.

Jensen en Ames scheidden zich af van de anderen en liepen naar de kleinste boot. Ze duwden haar samen voort tot ze tot aan het middel in 't water stonden en sprongen er toen snel in.

En nauwelijks had Jensen de riemen gegrepen en uitgeslagen of daar sprong Carragher naar voren en vloog naar de sloep, die op het strand getrokken was. Snel en gejaagd begon hij te zoeken en in dodelijke stilte zag men van de schoener hoe hij eindelijk de buks, die hij zocht, gevonden had. Hij laadde en schouderde ze. Een klein rookwolkje, een korte knal.

Een tweede en derde volgden!

De boot, waarin Ames en Jensen zaten, was nog geen honderd meter van de kust verwijderd.

(Wordt Vervolgd)

Thuisgevaren marinier deed somber verhaal over Curacao

Onder het opschrift: „Leven op Curaçao is geen idylle" bevat het „Limburgs Dagblad" te Heerlen een interview met een pas uit Curaçao teruggekeerde marinier. Wij geven het zonder commentaar weer, doch laten wel naar aanleiding van dit eenzijdig relaas een in Nederland op verlof zijnde olie-employé aan het woord, die in hetzelfde Limburgse blad naar aanleiding van dit interview een Ingezonden Stuk schreef.

Kerkrade, 13 Jan. — (Eigen red.) — „Wat ben ik blij, dat ik weer terug in Nederland ben!........" Dit waren de eerste woorden, die de marinier Tonny Den Doop uit de Begoniastraat no. 8 te Spekholzerheide sprak, toen hij na een verblijf van 14 maanden in Curaçao eergisteren terugkeerde. Uit deze enkele woorden kunnen wij reeds opmaken, dat het verblijf van vele dienstplichtige Nederlandse militairen in West-Indië nu niet bepaald aangenaam te noemen is. „Curaçao is een onvruchtbaar land met weinig natuurschoon en met weinig ontspanning voor onze Nederlandse soldaten, die hier een zware diensttijd doormaken", vertelde de marinier.

Tezamen met 400 andere mariniers lag Tonny Den Doop in een kamp 8 km. van Willemstad. Er groeit niet veel op Curaçao. Alleen in enige baaien aan zee is natuurschoon. Natuurlijk vindt men er dan ook geen vee, uitgezonderd geiten. Curaçao is het land van de geiten. „Mooie beesten", zegt Tonny, „die vrij rondlopen en tegen de avond met grote drommen de stallen gaan opzoeken. Als je ergens in het open veld staat te eten, wordt je door de geiten ingesloten, die zelfs met hun bevuilde poten tegen je opspringen. Treinen vindt men er niet. Er rijden ten hoogste twee bussen op Curaçao. Daarom hebben vele gezinnen een auto en vindt men er talrijke taxi's, die je voor een kwartje overal heenrijden. Het leven is er overigens vrij duur.

Limburgers goede uitzondering

Tonny is over het algemeen niet te spreken over de houding van de aldaar wonende Nederlanders, die de militairen als minderwaardigen behandelen. „Wanneer je staat te liften, zal er geen Nederlander voor je stoppen. Wel een Curaçaoënaar, die gastvrij het portier van zijn wagen opent". Alleen de Limburgse gezinnen maken een uitzondering. Die kun je er ook allemaal uithalen. Zij doen af en toe nog eens iets voor de militairen.

Ontspanning is in Willemstad weinig te vinden. Er is alleen de bioscoop. Er is nooit dansen, uitgezonderd in het katholieke zeemanshuis. Vandaar dat de Nederlandse militairen op Curacao zelf voor ontspanning moeten zorgen. Ze bezitten dan ook prima orkestjes. Wanneer er iemand trouwt, wordt er een advertentie in de kranten geplaatst. Op de trouwdag is dan iedereen welkom op het feest. Begrijpelijk dat menige militair, die wat ontspanning zocht, het hem onbekende bruidspaar even ging feliciteren.

Er zijn nog verschillende Limburgse militairen opj Curaçao, o.a. de Kerkradenaar Nico van Kan uit Spekholzerheide, Nol Verhiel van Kaalheide, Wil Vondenhoff van Bleyerheide en Joep Offermans van de Gracht. De enige bijzondere gebeurtenis, welke Tony Den Doop tijdens zijn verblijf van 14 maanden op Curaçao heeft meegemaakt, was verleden jaar het bezoek van Prins Bernhard. Er werd een grote militaire oefening gehouden. Met drie andere militairen heeft Tonny toen in een spelonk van een rotsachtig gebergte, koffie moeten zetten en voor proviand van de Prins moeten zorgen.

Onder het opschrift: „Mariniers op Curaçao" schrijft daarop de heer J.H. Meerburg te Geleen het volgende:

Als geboren en getogen Limburger, met Europees verlof uit Curaçao hier vertoevende, las ik met verbazing het stuk over de thuiskomst van de heer den Doop in uw blad van 14 Januari, waarin deze zijn mening weergeeft over het verblijf van „een marinier" in de West. Het zij mij vergund om het wel zéér eenzijdig betoog van de geachte schrijver te ontzenuwen. Hij beweert o.a.: „Er rijden ten hoogste twee bussen op Curaçao.." Om maar enkele diensten te noemen: 1 rond 't Schottegat (in 2 richtingen!); 2. naar Mundo Nobo; 3. naar 't vliegveld „Hato"; 4. naar Westpunt; 5. naar Bullenbaai (Jandoret) etc., en het grappige is dat deze busondernemingen net zoveel voor een rit rekenen als de „taxi's". Wat de heer den D. vertelt over de z.g. minderwaardige behandeling door de in Curaçao wonende Nederlanders, uitgezonderd door Limburgers, is ronduit kolder! En nu blijf ik alleen maar bij de olie-gemeenschap als „olie-employé" zijnde en dan zou ik de heer den D., het volgende willen vragen: Is er nooit iemand voor U gestopt terwijl U liftte? En alleen maar een kleurling? Persoonlijk zal ik nooit een militair laten staan en datzelfde geldt ook voor mijn kennissen practisch allemaal niet-Limburgers). En zo zijn er velen met mij!! Heeft U wel eens hier in Nederland als militair „gelift"? Liep hier iedereen storm om U mede te nemen?

Wordt er in kerkelijk verband niets gedaan voor de militairen in Curaçao? Binnen de Ned. Hervormde Gemeente Emmastad en de Gereformeerde Gemeente in Mundo Nobo wel! De „Protest. Gemeente Emmastad" houdt instuif-avonden, speciaal voor de mariniers, en mhr. D., niet uitsluitend voor Ned. Hervormde militairen!! Een unieke kans om contacten te leggen tussen militairen en burgers!! Weet dhr. D. niet wat er in C.P.M.-verband voor militairen wordt gedaan. Onze openlucht-bioscoop is toegankelijk voor militairen. Er worden sportwedstrijden georganiseerd. Heeft U nooit eens waterpolo gespeeld in ons zwembad „Rust en Burgh"? Of hockey gespeeld in het gecombineerde „stad-marine" elftal tegen „de olie"? En is er buiten „de olie" geen voetbalcompetitie? Bent U nooit eens geïnviteerd geworden op 'n kop koffie, na de Kerkdienst of H. Mis? Weet U niet dat de mogelijkheid bestaat om geïntroduceerd te worden op onze „olie"-dansavonden of te dansen op „Chobolobo"? In vele gezinnen van onze olie-gemeenschap komen geregeld mariniers thuis en dat zijn niet alleen Limburgse gezinnen.

En wat er georganiseerd wordt in de olie-gemeenschap wordt door de gemeenschap als zodanig georganiseerd, en niet door één bepaalde kleine groep, al behoor U zelf daartoe Zo zou ik door kunnen gaan.

Hoofdzaak is deze: de marinier is niet minderwaardig en wordt beslist niet als zodanig beschouwd. Als hij zich minderwaardig voelt is dit misschien te wijten aan het onvermogen zich te kunnen aanpassen aan kortzichtig provincialisme e.d. Maar voor de marinier die in contact wil komen met „de rest", de niet-militairen, zijn de kansen, die hem geboden worden, legio en is hij van harte welkom bij ons, die leven „na nos doeshi Corsow".

Geleen. J. H. MEERBURG Jr.

De zin onzer wedergeboorte

Het is geen uitzondering, dat men de betekenis van Pasen beperkt tot een louter persoonlijke ervaring. Maar daarmee miskennen wij wezenlijk het algemene karakter van het verlossingsmysterie. Christus' dood en verrijzenis hebben in de volle zin van het woord een nieuwe wereld geschapen, waarin het de mens mogelijk is het hem gestelde, bovennatuurlijke doel te bereiken. Onwetendheid omtrent Gods heilsplannen met de mensheid is uitgesloten. Door de goddelijke Openbaring zijn wij volledig ingelicht over de gevolgen van de eerste zondeval, met de daaruit voortvloeiende onderwerping aan de heerschappij van de duivel.

Hoe de oorspronkelijke, bovennatuurlijke verhouding van schepsel tot Schepper in beginsel werd hersteld, leert ons de verlossende Menswording van Christus, terwijl Jezus' leer over het doel van ons leven en de middelen om dit te bereiken aan duidelijkheid niets te wensen overlaat. Aan de door Hem gestichte Kerk, waarin Hijzelf onder ons op aarde blijft voortleven, zijn deze openbaringsgegevens toevertrouwd om ze ongeschonden te bewaren, aan alle mensen te verkondigen en met onfeilbaar gezag nader te verklaren.

De werkelijkheid van onze verlossing omvat zodoende in beginsel de bevrijding van heel de wereld uit de macht van duivel, zonde en dood, de completering van de goddelijke openbaring en de stichting van een bovennatuurlijk heilsinstituut: de Kerk, waarvan het lidmaatschap als voorwaarde geëist wordt door Christus voor het normale deelhebben aan de vruchten van Zijn verzoenend Kruisoffer.

Ondanks de oneindige verdiensten van het bevrijdend offer van Calvarië betekent dit evenwel niet de automatische heiliging van mensheid en wereld, maar uitsluitend het scheppen van een nieuwe toestand, waarin elke afzonderlijke mens de voorwaarden voor zijn persoonlijke heiliging en het bereiken van zijn bovennatuurlijke eindbestemming aanwezig vindt. Het is echter de taak van de Kerk en haar leden de blijde verlossingsboodschap te doen uitgroeien tot een wereldomvattend bezit van de hele mensheid, waarop, als op een eenheid, die zij in werkelijkheid is, Christus' verlossing is gericht. Naar Christus' woord moet zij groeien als het mosterdzaadje uitgroeit tot een boom, waarin de vogels nestelen. Hiermee is de apostolische plicht van de Kerk en de Christenen duidelijk gegeven, en daarop dienen wij ons, na de onuitsprekelijke, innerlijke verrijking van het voorbije Paasfeest, in diepe ernst te bezinnen.

Het uitgangspunt daarbij is het bewustzijn, dat wij, zelf onvoltooide en zondige wezens, leven in een wereld, die ons ter verdere ontwikkeling en vervolmaking is toevertrouwd. Het goddelijk heilsplan is één onverbreekbaar, samenhangend geheel, dat zowel onze bovennatuurlijke roeping als onze tijdelijke bestemming op aarde met al haar rechten en plichten gelijkelijk omvat.

Hieruit volgt, dat dezelfde mens met hetzelfde aantal en soort talenten en gaven zowel een natuurlijk-menselijk als een bovennatuurlijk-christelijk leven moet leiden. Met dien verstande, dat beide terreinen van activiteit aanvullend en veredelend in elkander grijpen om zo uiteindelijk te geraken tot een harmonieuze eenheid van ideale menselijkheid en verbondenheid met God. Het spreekt vanzelf, dat de geopenbaarde, goddelijke waarheid over de juiste situatie van de mens op aarde en zijn eeuwig doel, waarvan de Kerk de behoedster is, bij eventuele conflicten tussen de eisen van geest en lichaam, van genade en natuur, de doorslaggevende factor moet zijn.

Omdat de „onder ons voortlevende Christus" het enig-afdoende antwoord kan geven op de altijd roerige machinaties van het mysterie van het kwaad.

Onze tijdelijke werkzaamheid, hoe goed en nuttig ook in zich, zal steeds het positieve kenmerk van middel tot het einddoel moeten bezitten. De zuiver negatieve verhouding van geen beletsel-zijn beantwoordt niet aan de door de H. Geest geïnspireerde verklaring van Christus' bedoeling „hetzij gij eet of drinkt, doet alles ter ere Gods."

Volledig Christen-zijn, d.w.z de oneindige mogelijkheden van het verlossingsmysterie in eigen leven verwezenlijken, kan niet beperkt blijven tot het uitsluitend naleven van de geboden en verboden der Kerk!

Het Christendom en het Christendom alléén bevat de richtlijnen voor het hele menselijke leven, zoals het in feite behoort te zijn. Zowel voor onze louter persoonlijke levenshouding als op het gebied van de culturele, sociaaleconomische en politieke orde.

Ofschoon deze laatste terreinen van activiteit niet in rechtstreeks verband staan met het einddoel der Schepping, en dus in eerste instantie aan menselijlijke inspanningen zijn overgelaten, heeft de Kerk, krachtens goddelijke opdracht, hier wel degelijk een taak te vervullen, daar zij verantwoordelijk is voor de beveiliging der geopenbaarde, eeuwige waarden. Het afwijzen van haar leiding voert onvermijdelijk tot de fatale ontering der waardenschaal in een naturalistisch humanisme. De afbraak-gevolgen van deze levenshouding, getuige de jongste geschiedenis, bewijzen alleen reeds de onmisbaarheid van het Christendom voor het welzijn van de wereld.

College der Kardinalen was jaar lang voltallig

Het was deze maand een jaar geleden, dat de H. Vader tijdens het gedenkwaardige Consistoria van 12 Januari 1953 het H. College van Kardinalen opnieuw voltallig maakte. Er is weinig aandacht besteed aan de hoogst zeldzame omstandigheid, dat dit H. College gedurende een vol jaar voltallig is gebleven. Ofschoon men niet precies weet, wanneer dit het laatst het geval is geweest, staat het vast dat ruim anderhalve eeuw geleden is, dat de Senaat der H. Kerk een jaar lang voltallig bleef!

Daar komt bij, dat op dit moment de gezondheidstoestand van alle zeventig Kardinalen (met uitzondering wellicht van Kardinaal Stepinac, over wie nog steeds geruchten gaan, die moeilijk bevestigd kunnen worden) goed is. En dit ondanks het feit, dat 12 van hen de tachtig hebben overschreden en niet minder dan 27 ouder zijn dan 70.

De oudste Kardinaal is Alessandro Verde, Aartspriester van S. Maria Maggiore, die in Maart 89 wordt — op de voet gevolgd door Giovanni Mercati, de eerbiedwaardige bibliothecaris, tevens Archivaris van de H. Kerk en een der grootste geleerden binnen het H. College; hij wordt dit jaar 88. De beide jongste Kardinalen zijn: Paul Leger, Aartsbisschop van Montreal, die 50 wordt, en Giuseppe Siri, Aartsbisschop van Genua, die in Mei pas 48 wordt. Aldus meldt het weekblad „De Linie" in zijn nummer van 30 Jan. jl.

Eisenhower-buis heeft afgedaan

Washington. — Het „Eisenhower buis", het korte militaire jasje, dat in de oorlog zo populair werd, heeft voor de Amerikaanse soldaat afgedaan. De vaal olijfkleurige uniform ook. Reden: te saai. Een geheel groen uniform lijkt te veel op dat van de mariniers. Het was de vraag hoe het nieuwe uniform voor de Amerikaanse militair in 1956 er uit moest zien.

Grote mannen in de Intendance van het Amerikaanse leger hebben er slapeloze nachten van gehad. Hóé dan toch? Eindelijk werd er iets op gevonden en het zouden geen Amerikanen zijn, indien zij het probleem niet grootscheeps en statistisch aanpakten.

Als eerste van een reeks plaatsen in Amerika, werd San Francisco uitgekozen voor een modeshow van voorgestelde nieuwe uniformen voor een publiek van 500 militairen. Het bleek, dat een mosgroen jasje in combinatie met een beige broek de droom van het merendeel was.

Twee coelacanths gevangen

Tananarive. — Ter hoogte van Madagascar zijn twee coelacanths, de „vis met armen", gevangen. Tot 1938 geloofden men, dat de coelacanths 50 millioen jaren geleden was uitgestorven. In December 1952 werd er een in dezelfde omgeving gevangen, door de bekende Zuidafrikaanse visdeskundige prof J. B. L Smith onderzocht en voor een bedrag van 3000 pond sterling verzekerd. Een tweede exemplaar werd in September jl. opgestuurd naar prof. J. Millot op Madagascar.

De coelacanths is van grote waarde voor de studie van het leven der prehistorische dieren.

Belgrado. — Op een gemeenschappelijke vergadering van de beide Kamers van het Joegoslavische parlement werd maarschalk Tito herkozen als president van Joegoslavië.

Karige beloning voor Zuid- Koreaanse deserteur

Hong Kong. — Aan een Zuidkoreaanse vlieger, die op 20 Januar j.l. met een Amerikaans vliegtuig naar Noord-Korea deserteerde, is een medaille en 60.000 Koreaanse Won (ruim NA ƒ 1.700) gegeven. Hij werd tevens in de Noordkoreaanse luchtmacht opgenomen aldus meldt het persbureau Nieuw-China uit Pjongjang.

SPORTIEF PLAKBOEK

Het geheim van Chelsea – Waarom lopen negers harder dan blanken? – Biljart-record: hoogste serie 845 – Verschil tussen ski's en ski's – Opmerkelijke come-back

In de Verenigde Staten raakt men momenteel maar niet uitgepraat over de vraag, hoe het toch komt, dat negers veel harder kunnen lopen dan blanken. Op de kleinere afstanden wel te verstaan. Want dat het zo is, staat onherroepelijk vast. Neem bijvoorbeeld de Olympische Spelen van 1932, 1936, 1948 en 1952. Er waren toen tezamen zestien titels, op de 100, 200, 400 en 800 meter te verdelen. Van de zestien zijn er tien gewonnen door Amerikaanse negers en twee door donkergekleurde Jamaicanen. Op dezelfde afstanden en in dezelfde jaren waren in totaal 48 medailles beschikbaar. Twee-derde, 32, werden er behaald door kleurlingen. De ferten zijn er dus.

Nu zijn er inmiddels mensen, die beweren, dat op louter anatomische gronden te bewijzen is, dat de kleurling inderdaad sneller is dan de blanke mens. De voeten van de negers schijnen anders te zijn dan die van de blanke en ook zouden negers langere scheenbenen hebben. Zou het waar zijn? Onder de succesvolle athleten bevonden zich toch de kleinere, tengere Eddie Tolan, de grote zwaargewichten Metcalfe en Hint en de normaal gebouwden als Jesse Owens, Mac Donald Bailey. Erg overtuigd was men niet van dit argument en dus zocht men naar andere mogelijkheden. Zie hier de nieuwste verklaring. De athletiek was de eerste tak van sport in Amerika, die negers en blanken gelijk behandelde. Begrijpelijk dus, dat de Amerikaanse kleurlingen zich verwoed hebben geworpen op de athletiek en vooral op de korte afstanden, want daarvoor behoefde men niet zo lang te oefenen om reeds succes te kunnen hebben. In het begin kwamen de successen, omdat alle negers, die sportief bepaalde bijzondere eigenschappen hadden, zich op de athletiek concentreerden, terwijl ze onder normale omstandigheden meer verspreid zouden zijn geraakt. En later? Wel ziet naar de Zweden en de Finnen. Waarom doken er in een bepaalde periode steeds weer jonge Zweden op, die allerlei successen boekten op de grote afstanden, waarom zijn de Finnen geruime tijd onverslaanbaar geweest in het speerwerpen? Het is de reactie op het grote succes, dat één landgenoot heeft en dat de jongeren inspireert. Zo moet men, aldus de jongste theorie ook de hegemonie van de negers op de korte afstanden zien.

Kampioen biljarten

Als er één biljarter ter wereld is, die zich met recht kampioen mag noemen, dan is het de drieënvijftig-jarige Roger Conti. Conti heeft biljarten geleerd in Tarbes, in het café van zijn vader. Dat schijnt wel de gebruikelijke methode te zijn. Toen hij zeven jaar was, was een serie van twintig caramboles al niets ongewoons en op negentien-jarige leeftijd was hij al zo ver gevorderd in het caramboleren, dat hij de gedurfde stap naar het professionalisme kon doen. In 1921 ging hij naar Amerika, het land waar de beroeps-biljartsport hoogtij viert en waar men toen al reeds overvloedig met dollars rondstrooide. Hij bouwde naarstig aan zijn reputatie in het tournooi om het wereldkampioenschap, belandde op de tweede plaats met slechts één nederlaag. Vanaf dat ogenblik ging het snel. Conti oefende zes tot acht uur per dag en de resultaten zijn uiteraard niet uitgebleven. Momenteel is hij wereldkampioen in alle spelsoorten, alle wereldrecords, die er op het gebied van biljarten maar zijn te bedenken staan op zijn naam. Het meest fameuze is wel dat in de spelsoort kader 47/2. Zijn hoogste serie is 845, zijn algemeen gemiddelde in een partij over 3000 caramboles liefst 214.

Men zou veronderstellen, dat Conti het nu wel voldoende vindt. Maar neen, thans oefent hij dagelijks uren lang om eerlang eens een serie van duizend caramboles te maken.

Wintersport

Er is sneeuw gevallen in ons land. En nu mogen de gelegenheden om de wintersport te beoefenen niet vergeleken worden met die in het buitenland, ook hier zullen de ski's, al was het maar om even te oefenen voor de trek naar Zwitserland, Oostenrijk, Frankrijk, Duitsland of de Scandinavische landen begint, worden ondergebonden. Zij die hun uitrusting moeten vernieuwen of completeren zullen echter voor enkele problemen gesteld worden. Want was voorheen de maat van de „kuierlatten" nagenoeg dezelfde, nu zijn er echter ook korte ski's in omloop. Ze zijn natuurlijk veel practischer in het vervoer en de ondervinding schijnt uitgewezen te hebben, dat ze bovendien uitstekend geschikt zijn voor beginnelingen. En ook de geroutineerden hebben ze al geprobeerd. Zelfs in wedstrijden, waarbij een kampioenschap op het spel stond.

Inmiddels is er een tweede soort verschenen: de metalen ski. Zo heel nieuw is de gedachte overigens niet. Een kwarteeuw geleden heeft men reeds in die richting geëxperimenteerd. Toen bleef het zonder succes. Nu intussen allerlei nieuwe legeringen zijn samengesteld, schijnt men de oplossing te hebben gevonden. Aluminium en plastic zijn de hoofdbestanddelen. Natuurlijk Amerikaans

A propos, wist u, dat de doktoren in de wintersport-centra even hard geklaagd hebben over het lange uitblijven van de sneeuw, deze winter, als de enthousiaste skiërs? Om een geheel andere reden overigens. Zij hebben namelijk een belangrijk deel van hun inkomsten moeten derven, omdat zonder de sneeuw het aantal gebroken ledematen maar uiterst gering was.

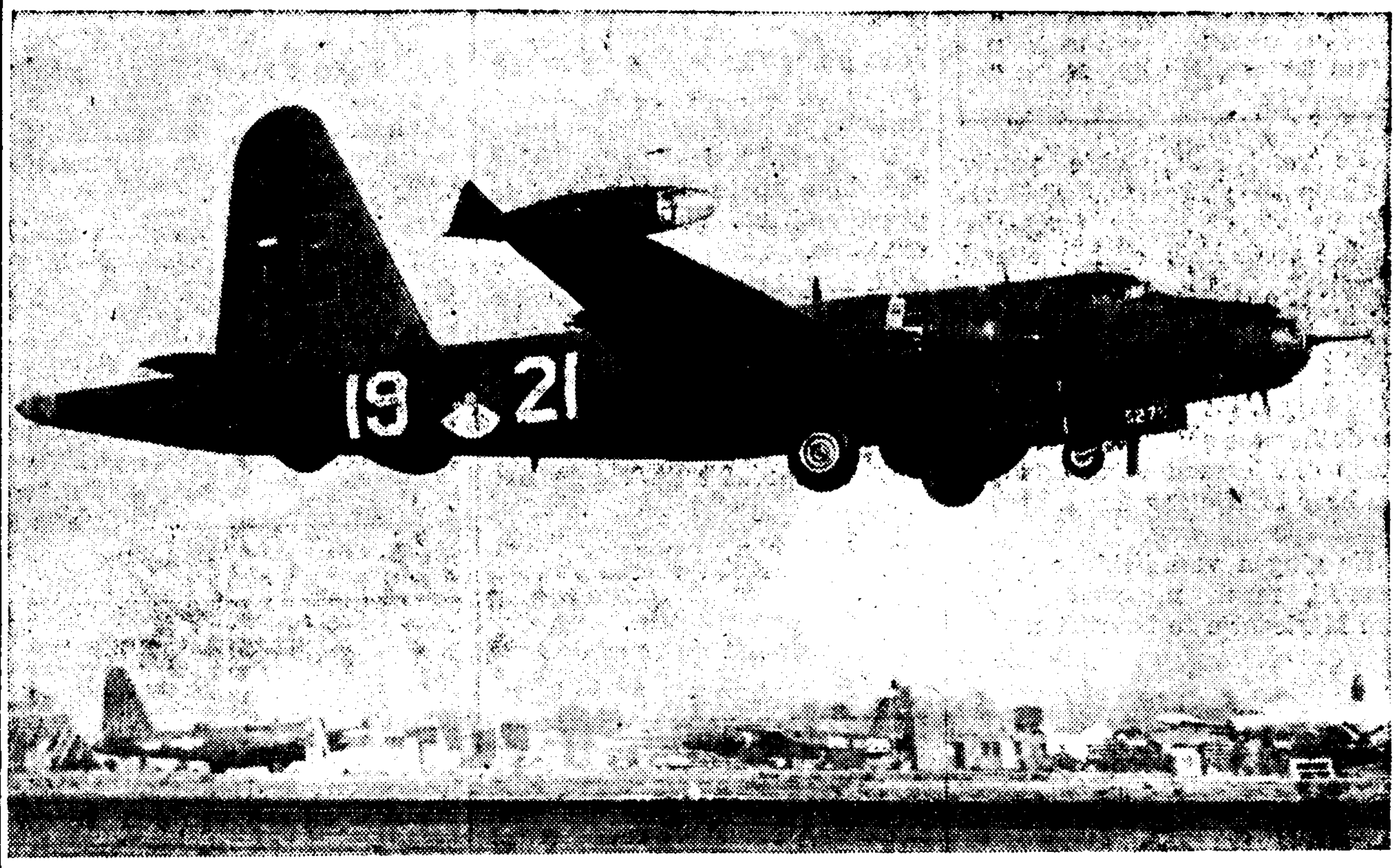
Opmerkelijke come-back

Ken Rowley, de 25-jarige binnenspeler van Birmingham, heeft de laatste tijd de aandacht op zich gevestigd. Niet, omdat hij de kneepjes van het voetbalspel zo goed kent, dat hij een van de beste spelers van zijn ploeg is. Ken Rowley kwam namelijk in November 1952 met een tegenstander in botsing en de gevolgen waren niet gering. Zijn linkerknie was volkomen ontwricht, al het kraakbeen was verbrijzeld, terwijl alle gewrichtsbanden waren uitgerekt. Iedereen was er van overtuigd, dat dit het einde betekende van Rowley's carrière als voetballer. De doktoren wel het meest. Alleen Rowley zelf wilde het niet accepteren. Wekenlang kreeg hij de beste medische hulp. die zijn club maar kon krijgen. Hij werd drie keer geopereerd. In de zomermaanden van 1953 was hij zover, dat hij weer kon lopen. Toen kocht hij een fiets en oefende zo uren lang zijn knie en het resultaat was, dat hij bij het begin van dit seizoen weer op de training verscheen. Rowley mocht daarna voor de reserves spelen. Hij maakte twintig doelpunten en dat heeft de doorslag gegeven. Sinds enkele weken speelt hij weer in het eerste elftal.

De gekke trainer

Men heeft zich in Engeland nog niet zo heel lang geleden afgevraagd of Ted Drake, Chelsea's manager, wellicht zijn verstand had verloren. Erg verwonderlijk leek dat op dat tijdstip overigens niet. Chelsea scheen toen reeds gedoemd te zijn te moeten degraderen naar de Tweede Divisie. Zo slecht speelde het en zo armzalig waren de resultaten van de club, die evenals Arsenal in de gehele wereld een reputatie heeft, waarop elke andere naamloze vennootschap tot het doen spelen van voetbalwedstrijden jaloers is. Nu echter is Ted Drake plotseling een groot man geworden in de ogen van allen, die wekelijks de wedstrijden van de Engelse voetbalcompetitie bijwonen. Hij weet, zo vertelt iedereen aan iedereen, wat voetbal is. Hij weet wie er kan voetballen...

Het volgende is gebeurd: Het ging, zoals gezegd, slecht met Chelsea. De ene nederlaag volgde op de andere; af en toe behaalde het een mager gelijk spelletje. Het stond eenzaam en verlaten op de laatste plaats. Toen kreeg Drake allerlei volmachten om een ploeg samen te stellen, die weer voor successen zou zorgen. Hij bezocht wedstrijden en speurde nauwgezet naar jonge spelers, die Chelsea uit de impasse konden helpen. Men mocht veronderstellen, dat hij in de eerste plaats naar die clubs ging, die opvallend goede resultaten boekten. Hij deed het echter niet en speurde bij onbetekenende derde klassertjes. En inplaats van „dure" spelers van naam en faam voor te dragen bij zijn directeuren kwam hij met de namen van drie jonge „goedkope" knapen thuis. Frank Blunstone, Les Stubbs en Peter Sillett kostten Chelsea tezamen wat Sunderland heeft betaald voor Trevor Ford alleen. Chelsea heeft nu negen wedstrijden achtereen geen nederlaag meer geïncasseerd, Sunderland zetelt op de één na laatste plaats...

Binnenkort zullen de eerste vier Lockheed P2V-5 „Neptune" tweemotorige onderzeebootbestrijdingsvliegtuigen voor de Marine Luchtvaartdienst aankomen op het vliegkamp Valkenburg uit de V. S. Deze toestellen gaan de Harpoons vervangen. In de verlengde staart is een radarapparatuur gemonteerd voor de opsporing van onderzeeboten. De „Neptune" voor de MLD heeft vleugeltiptanks, een onder de romp uitstekend bolvormig lichaam, dat ook radarapparaten bergt (net als bij de „Avenger", die onlangs in Nederland in gebruik is genomen), een geschutskoepel boven op de romp, en in de neus. Men ziet hier de P2V-5 „Neptune" in volle vlucht boven de startbanen van de Lockheedfabrieken in Burbank, tijdens de overdrachtsplechtigheden. Op de achtergrond (midden) een „Neptune" voor de MLD (serienummer 19-28); links een „Neptune" van de Amerikaanse Luchtvaart en rechts een „Super-Constellation", die eveneens is ingericht voor de bestrijding van onderzeeboten, getuige de grote „bobbel" boven op de romp.

Roosevelt Jr. heeft troubles

Los Angeles. — James Roosevelt, de oudste zoon van wijlen president Roosevelt, heeft gisteren zijn vrienden en aanhangers verzocht hem niet meer als candidaat te beschouwen voor de Congresverkiezingen in November. Zijn echtgenote beschuldigt hem van ontrouw, hetgeen hij ontkende. James verklaarde, dat hij gedwongen was geweest de brieven te ondertekenen, waarin hij overspel toegaf. Hij zei, dat, hoewel hij wist, dat ze onwaar waren, hij ze ondertekende om een schandaal te voorkomen, zolang zijn vader president was.

Hij richtte een speciale verontschuldiging aan de negen vrouwen, die in een brief van 1945 genoemd werden. Deze brief, die door hem ondertekend is, werd de vorige week Donderdag door zijn vrouw, Romelle Schneider-Roosevelt, ingediend met een verzoek om alimentatie. Elk der vrouwen is volkomen onschuldig aan enig wangedrag met mij, aldus James. Hij zei, dat zijn vrouw een onverzadigbare honger had naar materiële zekerheid.

Hij voegde hieraan toe: „Van het allereerste begin af toonde zij een onredelijke vrees en jaloezie ten aanzien van iedereen met wie ik op normale wijze in contact kwam".

Vervelende kinderen

(Van onze medische medewerker)

Ja, ons Jantje, dat is al een echte jongen geworden. Wij hebben vaak het grootste plezier om al het kattekwaad, dat hij uithaalt". Een jaar later spreek ik dezelfde moeder van het veelbelovende joch en informeer belangstellend naar de kleine Jan. „Oh dokter, dat is toch zo'n vervelende jongen geworden. Dat kunt u zich niet voorstellen. Wie had dat kunnen denken!" Ziehier een sprekende illustratie van een veel gemaakte opvoedingsfout en probeer Jantje's moeder daar nu maar eens van te overtuigen!

Het kan toch geen verwondering wekken, dat die kleine deugniet niet begrijpen kan, dat men hem nu dingen verbiedt, die men tot nog toe misschien zelfs heeft aangemoedigd. Hiermee wil ik niet zeggen, dat dit de enige oorzaak zou zijn, waardoor kinderen vervelend kunnen worden, maar wel, dat als het eenmaal zover is, de ouders er goed aan zouden doen, zich eens af te vragen in hoeverre zij er misschien zelf schuld aan zijn dat hun kleine jongen of meisje zo vervelend, zo stout is. In plaats daarvan begaan velen nu de cardinale fout het kind als het ware om te kopen, door het iets te beloven, om nu eens even braaf te zijn. Daarmee is de kiem gelegd voor het verwende, drenzende kind, dat net zolang zeurt tot het zijn zin krijgt.

Het loont van de andere kant ook de moeite eens even stil te staan bij het begrip „stout". Onze beschaafde en in woonkazernes verpakte wereld laat aan de kinderen helaas niet veel vrijheid. Veel wat ze in de vrije natuur best zouden mogen, is nu verboden. Ze mogen niet stampen, niet hollen, niet met water knoeien, niet schreeuwen en als ze het toch doen, dan zijn ze „stout". Toch is dit allemaal niet echt stout en niet de uiting van een vervelend kind. Dat is pas het geval als het inzicht van het kind gaat meespelen, waardoor zijn gedrag iets slinks krijgt, iets opzettelijks. Dat alles dienen wij van te voren te bedenken voor wij het kind hard gaan vallen over zijn stoutigheden, anders zouden wij het ten onrechte zo kunnen krenken in zijn gevoel voor eigenwaarde, dat het zo overtuigd raakt van zijn eigen ontoereikendheid, dat het aan een neurotische denkstoornis, een minderwaardigheidscomplex gaat lijden en tot de domme kinderen gaat behoren op school. Misschien alleen om daardoor weer 'n ietsje medeleven en belangstelling der ouders voor zich op te eisen. Dat gebeurt natuurlijk niet bewust en overdacht, maar net zoals ik dat vroeger al eens beschreven heb, toen er sprake was van kinderen, die gaan bedwateren om door een vlucht in het negatieve, langs de weg van de minste weerstand, opnieuw de aandacht van de ouders op zich te vestigen. Dat is bijvoorbeeld zeker het geval, als kinderen zonder afwijkingen in de spraakorganen in deze omstandigheden gaan stotteren.

Neem een kind zoiets niet kwalijk, denk niet dat het boos opzet is. Het is een natuurlijke reactievorm, zoals huilen of lachen. Verdiep U er liever in, hoe U een verandering ten goede kunt bewerkstelligen. Allereerst dient de oorzaak van het gedrag van het kind opgespoord te worden. Elk handboek maakt nu de klassieke opmerking, dat wormen best de oorzaak van de prikkelbaarheid van het kind kunnen zijn, maar vergeten wij in een tijd, die daar toch bijzonder rijp voor is, vooral niet opvoedingsfouten, als boven gesignaleerd. Het zou ook nog kunnen zijn, dat de ouders, door moeilijkheden in zaken of andere zorgen nerveus gestemd, menen, dat hun kind steeds onhandelbaarder wordt, omdat zij zelf vroeger licht over de dingen heengingen, die ze nu niet meer kunnen verdragen.

„Oh, dokter, dat is toch zo'n vervelende jongen geworden. Dat kunt U zich niet voorstellen. Wie had dat kunnen denken!"

De heropvoeding van een echt vervelend, lastig kind zal het beste lukken in een rustige omgeving, waar men het met begrip tegemoet treedt. Aanvankelijk eist men niet te veel van het kind en zeker niet meer dan men denkt, dat het met niet al te veel inspanning kan volbrengen. Op die manier krijgt het kind vertrouwen in zichzelf, het goede en in de wereld terug. Daarom moet een dergelijk jongetje of meisje bovenal ook aangemoedigd worden. Deze positieve manier van contact met het kind zal zeker meer resultaat opleveren dan de negatieve tendenz, die eigen is aan alle vormen van straf. Dit alles is ongetwijfeld veel makkelijker gezegd, dan gedaan, maar het is ook waar, dat een kind, dat eenmaal de persoonlijkheid van de opvoeder heeft leren waarderen, zich graag aan diens verstandige en vaste leiding overgeeft, omdat het er respect voor heeft.

Niet te verwaarlozen zijn ook een vaste dagindeling, geregelde arbeid en ontspanning die het kind dwingen tot geregelde gehoorzaamheid. Verder ook 't samen iets doen met andere kinderen. Het zich moeten inpassen in een kleine gemeenschap, het geven en nemen, die daar het gevolg van zijn, betekenen een ontzaglijke hulp bij de ontwikkeling van het sociale gevoel bij het kind, dat zich weer begint te schikken in normale verhoudingen en dat in de jeugdbeweging het sluitstuk van zijn heropvoeding zal vinden.

Nu kunt U vragen, hoe U moet zorgen, dat Uw kinderen niet lastig, stout of vervelend zullen worden. Dan is het antwoord: Richt het leven zo eenvoudig mogelijk in. Belemmer de vrijheid van de jeugd niet door een overdadige woninginrichting en vooral natuurlijk begaan geen fouten als de moeder van Jantje. Gelukkig kan ik hier voor de al te bezorgde opvoeders, die zich angstig afvragen, welke paedagogische blunders zij wellicht al gemaakt hebben en wat voor schade zij hun kinderen misschien al berokkend hebben, aan toevoegen, dat een gezond kind heel wat opvoedkundige fouten kan doorstaan, als het gehele streven der ouders maar gericht is op een harmonische ontwikkeling ten goede in het besef, dat de kinderen hun slechts daartoe zijn toevertrouwd.

AMIGOE VAN DE JEUGD

DOOR JANE HEILO

Marleentje was 'n heel eigenwijs meisje. Als haar moeder haar iets verbood meende ze altijd, dat zij het beter wist en gehoorzaamde liefst maar helemaal niet.

Ze woonde met haar ouders aan de rand van een groot bos.

Zolang ze zich niet te ver van huis begaf, mopperde moeder niet. Maar haar moeder vond het natuurlijk niet goed als ze te ver alleen het bos in ging. Daar waarschuwde moeder haar dan ook steeds voor.

Maar Marleentje, dat eigenwijze meisje, luisterde niet naar haar moeder.

Op zekere dag dwaalde zij het bos in; ze plukte bloemen, ontdekte allerlei paddestoelen en ze dacht niet meer aan de raadgevingen van haar moeder. Dit werd haar ongeluk.

Ze had juist 'n prachtig boeket bij elkaar gezocht toen ze iemand hoorde zeggen: „Jij bent het eerste meisje, dat ik hier alleen in het bos aantref. Natuurlijk ben je te ver van huis gegaan. Ik zal je meenemen."

Marleentje liet van schrik 't mooie boeket uit haar handen ballen.

Ze zag een heel grote man; zo'n grote man had ze nog nooit gezien

Het was een reus; hij had donkere ogen en een zwarte baard.

Marleentje antwoordde, dat ze niet mee wilde gaan, maar naar haar moeder terug wilde.

„Neen, mijn kind," zei de reus „dat gaat niet. Ik ben er van overtuigd, dat je moeder je dikwijls gewaarschuwd heeft, om alleen niet te ver het bos in te gaan. Dat heb je nu wél gedaan. Je zult nu voortaan bij mij wonen. Wees maar niet bang, ik zal goed voor je zorgen. Ik woon in een groot huis op een eilandje, hier niet ver vandaan. Je hoort het water daar altijd kabbelen en je zult dit geluid beslist erg prettig gaan vinden. Het doet je denken aan muziek. Mijn huis is dus nu jouw tehuis geworden."

„Ik wil niet bij u wonen," riep Marleentje angstig, „ik wil naar huis, naar moeder. Ze zal zo ongerust zijn. O, laat me gaan."

Maar haar smeken hielp haar niet. De reus nam haar met zich mee. Hij vertelde haar, dat ongehoorzame kinderen straf verdienen en dat zij niet naar haar ouders terug mocht gaan.

Maarleentje snikte. De reus trok zich daar echter niets van aan.

De boot van de reus lag al klaar en hij roeide haar met forse slagen naar het eiland. Het meer was prachtig blauw en 't water kabbelde zachtjes. Marleentje zag al spoedig het eilandje opdagen en ook het grote huis van de reus.

Toen ze op het eilandje aangekomen waren, liet de reus haar het huis binnengaan.

„En deze kamer is nu voor jou," zei hij en opende een van de vele deuren, waarna Marleentje een kamer zag, die een sombere indruk maakte. Er stonden een bed, een tafel en twee stoelen en verder was er niets bijzonders te zien. Marleentje voelde zich erg ongelukkig bij het vooruitzicht hier te moeten blijven.

Maar de reus was geen slechte reus. Hij hield haar niet in de kamer gevangen. Ze mocht zelfs vrij overal rondlopen; maar het eiland verlaten kon ze niet, want de reus liet 't eiland streng bewaken. Alleen zijn vrienden werden er toe gelaten; vreemdelingen kwamen er niet op af.

Marleentje moest de reus met verschillende dingen helpen. Hij liet haar zijn grote schoenen poetsen en iedere dag moest ze hem voorlezen uit grote dikke boeken. De reus was heel geleerd en hij was niet onvriendelijk tegen haar.

Maar Marleentje voelde zich ongelukkig en dacht aan haar ouders. Ze peinsde en vroeg zich af of ze ooit van het eiland zou kunnen ontsnappen. En toen ze aan haar moeder dacht, stonden er grote tranen in haar ogen.

Ze begon zachtjes te snikken en had vreselijk veel berouw omdat ze de raadgevingen van haar moeder in de wind geslagen had.

Nu ondervond ze, wat er gebeuren kan, als je niet naar je ouders luisterden.

Ze trachtte allerlei middeltjes te verzinnen om te ontvluchten, doch het wilde haar niet gelukken. Totdat ze op zekere avond een fles in haar kamer vond.

Het water kabbelde, alsof het haar riep. En plotseling kreeg Marleentje een ingeving.

Ze vond een stukje papier, waarop ze schreef: „Wie komt mij bevrijden? Ik zit gevangen in het grote huis op het eiland. Marleentje." Dit briefje stopte ze in de fles waarna ze deze afsloot.

Het raam van haar kamer stond open en toen vertrouwde ze de fles toe aan het water in de hoop dat iemand ze zou vinden en haar briefje zou lezen. De fles dreef spoedig weg.

Er gingen verscheidene dagen voorbij, maar niemand kwam om Marleentje te bevrijden.

Een oude visser echter vond de fles. Hij sloeg er eerst geen acht op, omdat er wel eens meer een fles in het water dreef. Maar hij ontdekte er iets vreemds aan, namelijk het stukje papier, dat Marleentje er in gestopt had. Toen hij de fles te pakken kreeg, haalde hij het briefje er uit en las het.

De visser kende de reus en besloot hem op te zoeken, om te zien of hij iets voor het meisje kon doen.

En zo gebeurde. De volgende dag roeide de visser met zijn boot naar het eiland.

De reus begroette hem vriendelijk en vroeg hem, wat de reden van zijn komst was.

Natuurlijk wist de visser, dat de reus een goede reus was en dat hij geen kwade bedoelingen had. Hij was een vriend van de reus.

De Visser liet de reus dus de fles zien en ook het briefje van Marleentje. Toen de reus dat gelezen had, speelde er een glimlach om zijn mond. Dadelijk riep hij Marleentje bij zich, die verbaast was, omdat de reus bezoek had van een visser.

De reus vroeg haar: „Marleentje zou je graag weer terug willen naar je ouders?"

„Ja, mijnheer de reus" stamelde Marleentje.

„Maar kun je dan ook vast beloven, dat je in het vervolg niet eigenwijs meer zult zijn en naar je ouders zult luisteren?" vroeg hij.

„Ja, ik zal mijn best doen om niet meer eigenwijs te zijn," beloofde Marleentje.

„Dan is het goed," antwoordde de reus, „Dit verblijf hier was de straf, die je moest ondergaan voor je ongehoorzaamheid. Deze visser vond de fles met je briefje. Met mijn toestemming mag je nu het eiland verlaten. Wees nooit meer zo onvoorzichtig, om alleen te ver het bos in te gaan."

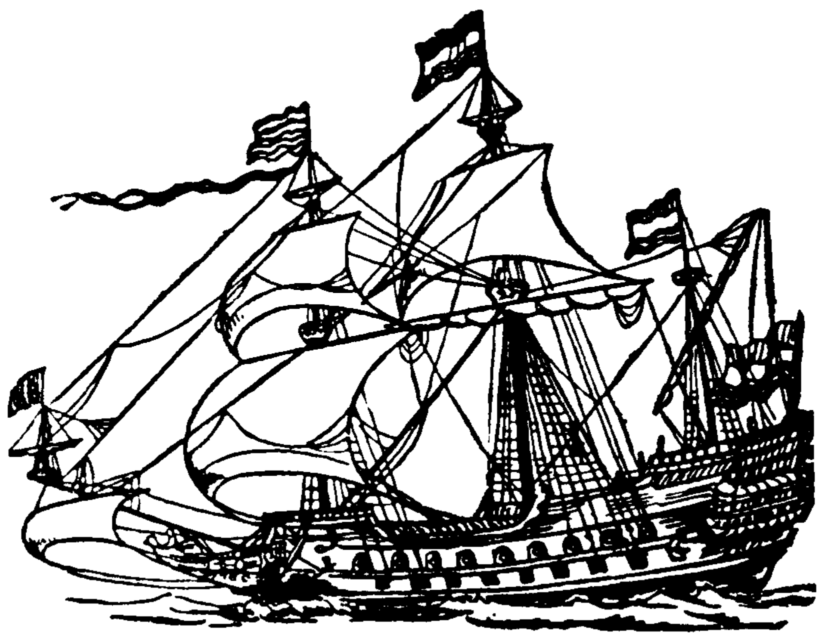
Toen nam hij afscheid van Marleentje en de visser roeide haar weer terug en bracht haar bij haar ouders, die natuurlijk erg blij waren hun dochtertje weer terug te zien.

Marleentje was nooit meer eigenwijs na dit voorval. Ze had een goede les gehad.

In deze tijd bestaan er geen reuzen meer. Maar nog wel eens meisjes en jongens, die liever niet naar hun moeder of vader luisteren. Het is echter het verstandigste, dat zij de goede raad van hun ouders nooit in de wind staan.

Rudi Vijzelman	1	BOEK
Roy de Vries	1	BOEK
Merle v. Eijma	1	BOEK
Anna Martina	1	BOEK
Elly Day	80	punten
Eric Dovale	85	"
Wanda de Freitas	95	"
Eddy v. Dongen	95	"
Rudy Vonsee	85	"
Aurelio Martis	75	"
Marléne Berénos	75	"
Theo Vonsee	70	"
Ronald Casseres	60	"
Robert Sanches	60	"
Ivy Dovale	55	"
Waldemar v. Eijma	75	"
Gerlinda Grep	50	"
R. Lopez Penha	45	"
Huub Moeniralm	45	"
Philomena Martina	45	"
Wilda Curiel	55	"
Frans Algra	45	"
Oswin Casseres	45	"
R. Servage	45	"
Lenny Arron	65	"
Albert Davelaar	55	"
Donald Davelaar	55	"
B. Snik	75	"
M. v. Langeveldt	40	"
Ingrid Pluim	40	"
Ronald Pluim	40	"
M. Campagnard	50	"
F. Vijzelman	50	"
Elio Borgschot	40	"
Oscar Day	30	"
Marie L. Capriles	30	"
Raymond de Windt	30	"
Silvia Maduro	30	"
Agrepina Maduro	40	"
Hans Gout	30	"
Edmund Perry	30	"
Faustina Frank	30	"
Stanley Davelaar	30	"
Paulientje Vissers	30	"
Hubert Salas	30	"
Vicky Ramos	40	"
R. Devid	30	"
Lino Virginia	60	"
Hannibal Sprock	30	"
G. de los Santos	25	"
Oscar Ugueto	25	"
Ilse Dovale	25	"
Frank v. Dongen	35	"
Lilian Chocolaad	15	"
Rotilio Rijsenburg	15	"
Gerrit Albertina	15	"
Elvia Emerentiana	15	"
H. Rijzenburg	15	"
Maria Römer	15	"
Geisla Truideman	15	"
Joice Henriquez	15	"
Erro Villareal	15	"
H. v. Sprang	25	"
Gladys Day	15	"
Marlene Deira	15	"
Jan van Sprang	35	"
A. Natzijl	15	"
Norman Roland	15	"
Ivan Ramos	15	"
Jean L. van Opstal	30	"
Rodion v. Eijma	30	"
Isidra Borgschot	10	"
Virginia Vonsee	10	"
Vilma Rijna	20	"
Mevris Pijpers	10	"
Carla Floridas	10	"
Georgetina Pluim	10	"
Edeltrüd Juda	10	"
Paul van Dongen	10	"
Mildred King	20	"
Joyce Perry	10	"
Enny Wever	10	"
Francien Mulder	20	"
Arline Ugueto	10	"
Rene Ugueto	10	"
Harold v. Eijma	20	"
S. Casseres	10	"
Ivy Ignacio	10	"
Orsine Kamperveen	10	"
Delia Arron	10	"
Emerita Gerard	10	"
Ivan Ramos	10	"

Bestevaer Tromp

Het admiraalschip van Bestevaer Tromp

Dat is de naam, die de matrozen gaven en betekent eigen- Tromp gaven en betent eigenlijk „hun aller vader". Jullie hebben zeker wel eens van Maarten Harpertszoon Tromp gehoord, want hij was een van de beroemdste vlootvoogden uit de zeventiende eeuw. Tromp klom op tot hoge te rangen, zonder zijn eenvoud en openhartigheid te verliezen. Hij heeft deelgenomen aan ongeveer vijftig zeegevechten, waarvan vele als aanvoerder.

Maarten Harpertszoon Tromp

10 Augustus is het 300 jaar geleden dat Tromp in een zeeslag tegen de Engelsen voor de kust bij Ter Heyde (Hoek van Holland) sneuvelde.

Maarten Harpertszoon Tromp werd in het jaar 1597 te Den Briel geboren. Op zijn achtste jaar voer hij reeds op zee, op het schip van zijn vader. Toen hij 26 jaar was, werd hij kapitein van een Hollands oorlogschip. Vele zeeslagen heeft Tromp meegemaakt; zo versloeg hij onder andere de Duinkerker kapers en ook de Spaanjaarden bij Duins.

Bestevaer Tromp werd opperbevelhebber van de Nederlandse vloot. In het jaar 1652 werd hij met meer dan honderd schepen uitgezonden om onze koopvaarders tegen de Engelsen te beschermen. Want je moet begrijpen dat de Nederlanders een rijke lading meebrachten uit de Middellandse Zee-landen. Die vloot moest Tromp veilig thuisbrengen. Bij Dover, aan de Engelse kust, lag een Engelse vloot voor anker en de bevelhebber ervan stond er op dat Tromp als eerbiedige groet de vlag zou strijken beleefdheidssaluutschoten zou lossen. Doch Maarten Harpertszoon Tromp maakte daar helemaal geen haast mee. Het gevolg was echter, dat de Engelsen begonnen te schieten. Tromp gaf hun echter de volle laag en dit feit leidde tot de eerste Engelse zeeoorlog.

Van de vloot van Maarten Harpertszoon wordt vermeld dat zij enige dagen in „Het Kanaal" kruisten met een bezem aan de grote mast, daarmede te kennen gevende dat hij besloten had de zee „schoon te vegen" van de Engelsen.

In het jaar 1653 sneuvelde Tromp. Hij werd in de grote kerk te Delft begraven. Op zijn praalgraf staat gebeiteld: „Sieraad van het Nederlandse volk, de geliede zijner medeburgers, de schrik der vijanden, de verbazing van de Oceaan".

Hoe is het mogelijk, dat Rubart daar zo maar bij de pudding zit! Bleek en opgewonden gaan Ned en Jim hun kapitein waarschuwen.

Met een stevige stok in de hand gaat Daro hen voor. „Kijk," zegt de kapitein moedig, „zo sla ik hem zijn hoofd af."

En voor de verbaasde blikken van de jongens licht Daro de hoed van de figuur af en blijkt het slechts een vogelverschrikker te...

Jim en Ned begrijpen, dat hij hen stevig voor de gek gehouden heeft. Daro zegt hun de puddingen nu met rust te laten.

De volgende morgen ligt het dek vol sneeuw en de jongens vermaken zich opperbest, tot de kapitein hen roept voor het Kerstdiner.

Het schip is overal versierd en op de deur van een van de grootste hutten staat met ... letters: Fee-Tingeling-huis.

Ze gaan de hut binnen en verbluft kijken ze naar de rijk-gedekte tafel en naar Maja, die er in haar leuke pakje werkelijk uitziet als een lieve fee.

't Is een feest om er dagenlang op te teren. Tegen het eind sluipen Daro en Maja stilletjes weg. Ze hebben voor hun kameraden een verrassing, waarvan niemand afweet.

Als de jongens bemerken, dat Daro en Maja verdwenen zijn, gaan ook zij naar dek. „Ze willen ons weer eens in het ootje nemen," denkt Jim. „We laten ons niet beetnemen, hoor!" lacht Bas.

Op het dek aangekomen staren ze op een reuzensneeuwbal. En wat nog gekker is: hij rolt naar hen toe. „Pas op, lui," roept Jim angstig, „straks worden we onder een lawine bedolven!"

WIE WEET RAAD?

Tante Corry heeft dit keer heel wat aardige brieven van neefjes en nichtjes ontvangen. Daar onder waren er twee van nieuwe nichtjes en een van een nieuw neefje.

Emerita Gerard, die niet schrijft hoe oud zij is, heeft heel parmantig de uitslag van de vorige rebus bovenaan haar briefje geschreven. En de oplossing was goed ook.

Je bent goed begonnen, Emerita. Ga zo door.

Het tweede nichtje is Delia Arron. Zij schrijft, dat zij acht jaar oud is en in de derde klas zit van het Coromoto College en ook graag in de Kinderkrant wil komen. Wel, je ziet het Delia. Je naam staat in de Kinderkrant. En.... je oplossing was goed.

Het nieuwe neefje is Jan Masthoff, die even welkom is in de grote familiekring van Tante Corry als de beide nichtjes. Hij heeft een verkeerde rebus opgelost en in zijn briefje nog een extra rebus ingesloten. Dat is prachtig en het geeft veel hoop voor de toekomst. Want de extra rebus, die nogal moeilijk was, heeft Jan goed opgelost. Ditmaal kon Jan echter nog niet meedingen naar de prijs, maar dat is helemaal niet erg. Er komen nog genoeg rebussen en raadsels.

Jan, zorgt dat je gauw een mooi boek wint, hoor.

De moeder van Gonda en Trüd Juda schrijft een heel lieve brief om Tante Corry te vertellen, dat die twee voortaan samen haar oplossingen zullen gaan insturen. Fijn, hoor, hoe meer ziel hoe meer vreugd. Deze keer waren Gonda en Trüd echter te laat met haar oplossing. Een volgende keer beter. Tante Corry dankt Gonda's moeder nog wel voor de beste wensen in het nieuwe jaar.

Ook nichtje Wilda Curiel wenst Tante Corry een Gelukkig Nieuwjaar. Haar oplossing is goed en zij heeft het sprookje van Roodkapje en de Wolf prachtig getekend.

Tante Corry bewaart je mooie tekening, hoor Wilda.

Willen alle neefjes en nichtjes er aan denken, dat zij geen postzegels meer behoeven op te sturen. De postzegel-actie is voorbij.

En nu, alle neefjes en nichtjes, hier is weer ons nieuw rebus. Doe er allemaal eens extra jullie best op en zorg er voor, dat de oplossing vóór Dinsdag 16 Februari is opgezonden aan

**Tante Corry,
„Amigoe di Curaçao"
Willemstad N.A.**

